

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1573, 24 Μάρτ 2023 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

Μετά τις εκλογές η μάχη συνεχίζεται

25/5 7.30μμ

ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
Αμφιθέατρο 1 (Εισόδος, Μασσαλία)

ΟΜΙΛΗΤΗΣ
Πάνος Γκαργκάνας

Εργατικό Κόμμα
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

www.sekonline.gr • sek@sekonline.gr • τηλ. 2105221509

Ο αγώνας συνεχίζεται σελ. 3

Τα ψέματα της ΝΔ σελ. 4

ΣΥΡΙΖΑ
Όσο πιο δεξιά τόσο χειρότερα σελ. 5

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΨΕΥΤΙΚΗ ΝΙΚΗ ΠΟΥ ΧΑΡΙΣΕ Ο ΤΣΙΠΡΑΣ ΣΤΟΝ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ

Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2023

Φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών

7-8-9 Ιούλη

Νομική Σχολή • ΑΘΗΝΑ

Εργατικό Κόμμα
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

www.sekonline.gr • sek@sekonline.gr • τηλ. 2105221509

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2023 σελ. 10-11

Πανεργατική σεισμός στις 8 Μάρτ. Αυτοί οι αγώνες δείχνουν το δρόμο για να νικήσουμε.

1. Το αποτέλεσμα των βουλευτικών εκλογών στις 21 Μάη υπογραμμίζει την ανάγκη για συνέχεια και κλιμάκωση των αγώνων ενάντια στην βάρβαρη πολιτική του κεφαλαίου και την κυβέρνηση της ΝΔ. Την ανάγκη να συγκροτήσουμε ισχυρή εργατική και λαϊκή ανατρεπτική αντιπολίτευση με δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά. Σε αυτή την μάχη στρατεύει όλες της τις δυνάμεις η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήδη από την επόμενη μέρα των εκλογών.

2. Η ΝΔ επικράτησε στις εκλογές έχοντας την αμέριστη υποστήριξη κέντρων του κεφαλαίου και των καθεστωτικών ΜΜΕ, με την αξιοποίηση του κρατικού μηχανισμού και εκφράζοντας μια γραμμή σταθερής κυβερνητικής υλοποίησης της πολιτικής κεφαλαίου, ΕΕ και ΝΑΤΟ.

Όμως η αποδοχή αυτού του ασφυκτικού πλαισίου από τον ΣΥΡΙΖΑ, η υπερψήφιση παραπάνω από των μισών νομοσχεδίων της ΝΔ, η αναζήτηση επί της ουσίας συναίνεσης με τη ΝΔ στις μεγάλες κρίσεις της (πανδημία, υποκλοπές, Τέμπη), το συνειδητό φρενάρισμα των εργατικών και νεολαιίστικων αγώνων, η λογική «θα λογαριαστούμε μετά», συνολικά η υποστήριξη της πολιτικής του κεφαλαίου και της ΕΕ και το άνοιγμα στο ΠΑΣΟΚ και την «καραμανλική» δεξιά τελικά ενίσχυσε την κυβέρνηση της ΝΔ που υλοποιεί αυτή την πολιτική.

Ο ΣΥΡΙΖΑ γύρισε την πλάτη του στον κόσμο της Αριστεράς και του αντισυστημικού ρεύματος που βγήκε μαζικά στους δρόμους και εισέπραξε την αποδοκιμασία του στις κάλπες.

Η ΝΔ κέρδισε, επειδή έχασε ο ΣΥΡΙΖΑ, αυτή είναι η ουσία της εκλογικής αναμέτρησης.

3. Η ενισχυμένη εκλογική παρουσία του ΚΚΕ, καταγράφει και εκφράζει μια τάση αριστερής αντιπολίτευσης εργαζομένων και νεολαίας, είναι όμως μικρή συγκριτικά με την μεγάλη φθορά του ΣΥΡΙΖΑ. Ισχύει και για την ηγεσία του ΚΚΕ ότι δεν τόλμησε να κλιμακώσει τις απεργίες, ειδικά μετά το έγκλημα στα Τέμπη, ότι δεν υιοθέτησε πολιτικούς στόχους ανατροπής της κυρίαρχης πολιτικής, (πχ το αίτημα των εθνικοποιήσεων, χωρίς αποζημίωση και με ερ-

ΑΝΤΑΡΣΥΑ Ώρα μάχης για εργατική λαϊκή ανατρεπτική αντιπολίτευση με ισχυρή αντικαπιταλιστική επαναστατική Αριστερά

γατικό έλεγχο, τομέων της καπιταλιστικής παραγωγής). Η προσαρμογή στον «αρνητικό συσχετισμό δύναμης» προκαλεί σοβαρά ερωτήματα σχετικά με τα όρια της πολιτικής και της πρακτικής του, που θα δοκιμαστούν το αμέσως επόμενο διάστημα.

4. Το αποτέλεσμα αποτελεί ήττα και για το ΜΕΡΑ25 και της λογικής της «ρεαλιστικής ανυπακοής». Οι «ρήξεις» και οι «δημιουργικές ασάφειες» μέσα στα πλαίσια της ΕΕ και του ΝΑΤΟ, αναπαράγουν τις παλιότερες αυταπάτες του «ούτε ρήξη-ούτε υποταγή», προσκρούουν στην λαϊκή πείρα της προηγούμενης περιόδου και, τελικά, δεν πειθούν. Όπως και η λογική ότι αρκούν ορισμένοι «άμεσοι στόχοι» και η αντιπαράθεση με την «Μητσοτάκης ΑΕ», χωρίς ευρύτερη πολιτική και στρατηγική σύγκρουση με την αστική πολιτική.

5. Χρειάζεται μέτωπο ενάντια στην ακροδεξιά και τους φασίστες. Η πολιτική της ΝΔ και του κεφαλαίου primoδοτεί την εμφάνιση ακροδεξιών, θρησκόληπτων και εθνικιστικών σχηματισμών. Η αντιμετώπισή τους κρίνεται στο άνοιγμα της αντιπαράθεσης με τον ρατσισμό και τα κλειστά σύνορα, στη διεθνιστική στάση της Αριστεράς, στη σύνδεση αυτών των μαχών με την εργατική τάξη και τους αγώνες της, την αντιπαράθεση με την θρησκοληψία και τον ανορθολογισμό.

6. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έδωσε τη μάχη των εκλογών επιδιώκοντας να εκφραστεί και εκλογικά το αντισυστημικό ρεύμα, με τρόπο συνειδητό και αντικαπιταλιστικό, με το σύνθημα «να γίνει η αντισυστημική οργή δύναμη ανατροπής»! Έδωσε την μάχη ενάντια στην αντιδραστική κυβέρνηση της ΝΔ αποκαλύπτοντας και αντιπαλεύοντας παράλληλα την συναινετική αντιπολίτευση των ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ. Υπερασπίστηκε το αντικαπιταλιστικό προγράμμα και μέτωπο. Απέδειξε στην πράξη πως μόνο μια Αριστερά που προβά-

λει τολμηρά την προοπτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής μπορεί να σταθεί απέναντι στην ολομέτωπη επίθεση του συστήματος.

Η εκλογική της άνοδος (0,54% και 31.600 ψήφοι) είναι ένα μικρό βήμα μπροστά, αποτυπώνει τη στήριξη της από αγωνίστριες και αγωνιστές του εργατικού-λαϊκού κινήματος και της ριζοσπαστικής νεολαίας, αγωνιστών που προσβλέπουν σε μια άλλη επαναστατική αριστερά. Είναι αυτονόητο ότι η αύξηση αυτή σε ψήφους και ποσοστό δεν σημαίνει και υπέρβαση των αδυναμιών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Αντίθετα μας γεμίζει ευθύνη για την ανταπόκριση στις προσδοκίες που γεννήθηκαν.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ χαιρετίζει τους χιλιάδες ανθρώπους που την τίμησαν με την ψήφο τους. Χαιρετίζουμε όλες τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που έδωσαν με αυταπάρνηση και αυτή την μάχη.

Οι κοινωνικοί αγώνες θα συνεχιστούν και θα δυναμώσουν! Η κοινωνική δυσарέσκεια και η οργή για το σύστημα και τους διαχειριστές του δεν καταλαγιάζουν. Η πρόκληση να μετασηματιστούν σε ένα ισχυρό ρεύμα ανατροπής είναι μπροστά μας.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα παλέψει για την οικοδόμηση της εργατικής και λαϊκής αντιπολίτευσης που έχουν ανάγκη οι εργαζόμενοι και η νεολαία. Θα καλέσει και θα συμβάλλει σε μια πλατιά συσπείρωση της ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής αριστεράς, στη συνένωση των μαχόμενων δυνάμεων που θέλουν να σταθούν απέναντι στην αστική επίθεση και δε βολεύονται στα πολιτικά όρια της αριστεράς του κοινοβουλευτικού δρόμου και της «ανυπακοής» που γίνεται σεβασμός και υπακοή.

Θα δώσει τη μάχη για τη συγκρότηση και ενίσχυση του ρεύματος αυτού σε όλες τις επερχόμενες πολιτικές και εκλογικές μάχες!

ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ, 22/5/2023

Συνεχίζουμε τους αγώνες που δώσαμε μαζί

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΑΝΤικαπιταλιστική ΑΡΙστερή ΣΥνεργασία = Ανατροπή

Στη φυλακή για πάντα οι φασίστες

εργατική αλληλεγγυή
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα
www.sekolino.gr • sekolinetel.gr • tel. 2105221509

Συνεχίζουμε τους αγώνες που δώσαμε μαζί

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΑΝΤικαπιταλιστική ΑΡΙστερή ΣΥνεργασία = Ανατροπή

Ενάντια στο σύστημα του σεξισμού
Με τις γυναίκες μπροστά!

εργατική αλληλεγγυή
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα
www.sekolino.gr • sekolinetel.gr • tel. 2105221509

Συνεχίζουμε τους αγώνες που δώσαμε μαζί

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΑΝΤικαπιταλιστική ΑΡΙστερή ΣΥνεργασία = Ανατροπή

Ν' αλλάξουμε το σύστημα
- Όχι το κλίμα

εργατική αλληλεγγυή
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα
www.sekolino.gr • sekolinetel.gr • tel. 2105221509

15/5, Κεντρική προεκλογική συγκέντρωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στα Προπύλαια. Φωτό: Μάνος Νικοϊόου

Να τσακίσουμε την ψεύτικη νίκη που χάρισε ο Τσίπρας στον Μητσοτάκη

Κλιμάκωση των αγώνων- Όχι αναμονή για τις δεύτερες εκλογές

Ελάτε να δυναμώσουμε την αντικαπιταλιστική Αριστερά

Η πρωτιά της Νέας Δημοκρατίας στις κάλπες της Κυριακής 21 Μάη είναι διπλά ψεύτικη. Πρώτα απ' όλα γιατί κερδήθηκε με ψεύτικες υποσχέσεις που διαψεύδονται από το ίδιο το πρόγραμμα της και τα εγκλήματα της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Και δεύτερο, γιατί ο Μητσοτάκης εμφανίζεται νικητής μόνο χάρη στη δεξιά στροφή του ΣΥΡΙΖΑ που κλώτσησε τον κόσμο της Αριστεράς.

Η ΝΔ μίλαγε για αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις την ώρα που η ακρίβεια ροκανίζει τα μεροκάματα και ο πραγματικός μέσος μισθός συνεχίζει να πέφτει, ενώ τα κέρδη ανεβαίνουν. Ψεύτικη και η υπόσχεση ότι δεν θα ιδιωτικοποιηθεί το νερό, καθώς η ΝΔ πρόλαβε και ψήφισε το νόμο για ιδιωτικοποίηση του νερού πριν κλείσει η Βουλή. Τεράστιο ψέμα ότι η ΝΔ θα ενισχύσει το ΕΣΥ, η αλήθεια είναι ότι οι δαπάνες για τα δημόσια νοσοκομεία κόβονται για να βγάλει ο προϋπολογισμός πλε-

όνασμα σύμφωνα με τις εντολές της ΕΕ.

Κι όμως, ο ΣΥΡΙΖΑ με τη δεξιά προσαρμογή του, όχι μόνο άφησε τις ψευτιές αναπάντητες αντιγράφοντας το πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (και της ΝΔ), αλλά έβαλε πάγο όπου μπορούσε σε κάθε κίνημα και αγώνα αντίστασης. Δεν έδωσε καμιά συνέχεια στο τεράστιο κίνημα που εκφράστηκε με την γιγάντια απεργία της 8 Μάρτη μετά τη δολοφονία στα Τέμπη. Έβαλε φρένο στο κίνημα των καλλιτεχνών και σε κάθε απεργιακό αγώνα στα νοσοκομεία, στα σχολεία, στους δήμους. Μόνο για τη «μεσαία τάξη» ήξερε να μιλάει και ανάδειξε το ΠΑΣΟΚ σε ρυθμιστή μιας «προοδευτικής» συγκυβέρνησης. Καθόλου περίεργο ότι μεγάλο μέρος από τις απώλειες του ΣΥΡΙΖΑ πήγε στο ΠΑΣΟΚ.

Συντηρητικοποίηση ΣΥΡΙΖΑ

Δεν χωρούν δικαιολογίες ότι τάχα όλα αυτά έγιναν επειδή υπάρχει «συντηρητικοποίηση» (ή «ορμπανοποίηση» όπως το λένε τώρα) των ψηφοφόρων. Συντηρητικοποίηση υπάρχει στην πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ που έχει φτάσει να αποδέχεται τον φράχτη στον Έβρο και τη ρατσιστική πολιτική της Φρόντεξ. Η ηγεσία Τσίπρα φρόντισε να περιθωριοποιήσει κάθε αριστερή φωνή που υπήρχε στον ΣΥΡΙΖΑ.

Ψεύτικοι είναι οι πανηγυρισμοί της ΝΔ και των ΜΜΕ ότι τάχα η πολιτική κρίση αποτελεί παρελθόν και το σύστημα «σταθεροποιείται». Ο «δικομματισμός», παλιός και νέος, παραπαίει, το ποσοστό των ψήφων που μένουν εκτός Βουλής σπάει όλα τα ρεκόρ και μόνο ο καλπονοθευτικός εκλογικός νόμος μπορεί να μαγειρεύει «αυτοδυναμίες» όπως ονειρεύεται ο Μητσοτάκης.

Μπορούμε να τσακίσουμε αυτές τις απάτες. Αλλά αυτό δεν θα γίνει ούτε με «δημιουργικές ασάφειες» τύπου Βαρουφάκη, ούτε με προσαρμογή στον «αρνητικό συσχετισμό δυνάμεων» που επικαλείται η ηγεσία του

ΚΚΕ. Χρειαζόμαστε κλιμάκωση των αγώνων και επαναστατική στρατηγική.

Άμεσα μέσα στον Ιούνιο μπορούμε να οργανώσουμε τις απεργίες στα νοσοκομεία, στους δήμους, στο νερό, στα τρένα. Να πάμε σε μια δεύτερη προεκλογική περίοδο με το εργατικό κίνημα στους δρόμους να δείχνει πώς σταματάμε τις δολοφονικές ιδιωτικοποιήσεις και πώς κερδίζουμε λεφτά για την Υγεία και όχι για φράχτες και εξοπλισμούς. Έτσι μπορούμε να δώσουμε στη ΝΔ το μαύρισμα που νομίζει ότι απέφυγε.

Για να πάμε προς τα εκεί πρέπει να δυναμώσουμε την αριστερά που αρνείται τα όρια του κοινοβουλευτικού δρόμου, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, το ΣΕΚ έδωσε και δίνει μάχες σε αυτή την κατεύθυνση. Και στη δράση, οργανώνοντας τους αγώνες από τα κάτω μέσα στους εργατικούς χώρους, και στις ιδέες, επιμένοντας ότι η κοινωνία αλλάζει με επαναστάσεις.

Ο κόσμος του αγώνα έχει ανάγκη την έμπνευση της επαναστατικής στρατηγικής, της αντικαπιταλιστικής ανατροπής σαν προοπτική για τις μάχες του. Δεν αποδεχόμαστε τους φραγμούς της ΕΕ και του ΝΑΤΟ, δεν μεταθέτουμε σε κάποιο επόμενο στάδιο την κρατικοποίηση των επιχειρήσεων που έχουν πέσει στα χέρια αρπακτικών. Παλεύουμε για κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση για τους «επενδυτές» και με εργατικό έλεγχο. Για να ανοίξουμε το δρόμο για μια κοινωνία σοσιαλιστική, όπου κουμάντο θα κάνουν οι εργάτες και οι εργάτριες.

Ελάτε να συζητήσουμε πώς θα ενισχύσουμε την αντικαπιταλιστική αριστερά περισσότερο από το μικρό βήμα μπροστά που κάναμε στις 21 Μάη.

Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα οργανώνει ανοιχτή εκδήλωση την Πέμπτη 25 Μάη στις 7.30μμ στο κέντρο της Αθήνας, στη Νομική Σχολή, και σας καλεί όλες και όλους να παλέψουμε μαζί.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Μετά τις εκλογές η μάχη συνεχίζεται

ΠΕΜΠΤΗ 25/5 7.30μμ

ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ Αμφιθέατρο 1 (Είσοδος Μασσαλίας)

ΟΜΙΛΗΤΗΣ Πάνος Γκαργκάνας

Οργανώνεται από το **Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα**

www.sekonline.gr • sek@otenet.gr • τηλ. 2105221509

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στις 33.800 έφτασε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης, με τις 3.500 που συγκεντρώθηκαν αυτή την εβδομάδα. Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που ενίσχυσαν οι ίδιοι, αλλά και που με τα κουπόνια στο χέρι απευθύνθηκαν στους χώρους τους και στις γειτονιές για την ενίσχυση του κατεβάσματος στις εκλογές.

100 ευρώ Θράσος Τζ., 70 ευρώ Δημήτρης Ζ. Από 50: Δημήτρης Τσ., Κατερίνα Π., Μάνθος Α., Βασίλης Τσ., Αντώνης Σκ., Στέλλα Μ. Από 40 ευρώ: Παντελής Γ., Παρασκευάς Ψ. Από 30: Λουίζα Γκ., Φωτεινή Α., Σοφία Κ., Μάνος Τρ., Τζέρι Μ., Τόλης Ζ. Από 20 ευρώ: Βαγγέλης Κ., Λευτέρης Μπ., Φύλλια Π., Σάκης Κ., Μαρία Ν., Αιμιλία Α., Στράτος Φ., Βίκυ Β., Ζωή Γ., Χριστίνα Α., Μαρία Σ. Από 10 ευρώ: Μαριάννα Χρ., Μαριλένα Κ., Μπάμπης Στ., Σοφία Μπ., Ραφαήλ Κ., Νίκος Κ., Αντώνης Φ. Από 5 Κωνσταντίνα Φρ.

Ευχαριστούμε τους συντρόφους που με τα κουπόνια μάζεψαν από Νοσοκομείο Ελενα 104 ευρώ, ΕΥΔΑΠ Γαλάτσι 40, Ιδιωτική Υγεία 45, Ασκληπιείο 10, Πλατεία Εξαρχείων 40, Ελληνικού 10, Χανιά 35, Gledora bar 10.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που γράφτηκαν ή ανανέωσαν την συνδρομή τους στην Εργατική Αλληλεγγύη και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω: Κώστας Κ., Νίκος Μ., Δήμητρα Α., Εύα Ν., Μαρία Α. Νίκος Β., Μιχάλης Κ., Λεωνίδας Κ., Κατερίνα Β, Ολγα Γ.

Τέλος ευχαριστούμε όλες και όλους που κόβουν τις προσκλήσεις τους για το τριήμερο Μαρξισμός 2023, 7 με 9 Ιούλη στην Νομική.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

ΑΝΑΤΡΟΠΗ

ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ

• Θα σας πάμε στον Μάη του '68 και ακόμη παρά πέρα
• Από την Τέχνη στην Επανάσταση
• Κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση • Τράπεζες-Από κρίση σε κρίση
• Εξάντα χρόνια από τη δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη
• Μίση Αναπόλη-Καθιστάμε ανάμεσα στον πόλεμο και την επανάσταση

Συνεχίζουμε τους αγώνες που δώσαμε μαζί

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΑΝΤικαπιταλιστική ΑΡΙστερή ΣΥνεργασία = Ανατροπή

ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Συγκοινωνίες, Υγεία, Ενέργεια, Τράπεζες...

Κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο

εργατική αλληλεγγυή
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

www.sekonline.gr • sek@otenet.gr • τηλ. 2105221509

Τα ψέματα του Μητσοτάκη...

Στην προεκλογική της εκστρατεία η ΝΔ έκανε μια συστηματική προσπάθεια να «πουλήσει» το ψέμα ότι νοιάζεται για τους μισθούς και γενικότερα το εισόδημα των εργαζόμενων. Πέρα από τις γελοίες «αυτοψίες» του Γεωργιάδη και του Παπαθανάση στα σουπερ-μάρκετ για τις τιμές στο «καλάθι του νοικοκυριού», αυτό που ισχυρίζεται η ΝΔ είναι ότι θα αυξήσει τους μισθούς. Συγκεκριμένα τον βασικό μισθό στα 950 ευρώ και τον μέσο μισθό κατά 25%, στα 1.150 ευρώ.

Πότε; «σε βάθος τετραετίας». Δηλαδή όχι μόνο ψίχουλα, αλλά και ψίχουλα μοιρασμένα στα χρόνια. Δεν είναι, όμως μόνο αυτή η φρασούλα - «σε βάθος τετραετίας»- που δείχνει ότι τα ψέματα της ΝΔ βγάζουν μάτια. Είναι η ίδια η πραγματικότητα που βιώνουμε.

Η ΝΔ προβάλλει την εικόνα μιας οικονομίας που έχει ανακάμψει πιο γρήγορα από το μέσο όρο της Ε.Ε. Την ίδια στιγμή η Ελλάδα κατατάσσεται στην τριάδα των χωρών μελών της ΕΕ με το υψηλότερο ποσοστό φτώχειας του πληθυσμού, πίσω από τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία. Σύμφωνα με μια έρευνα της ΤτΕ που δημοσιεύτηκε τον Μάη, το ονομαστικό εισόδημα των νοικοκυριών αυξήθηκε το 2022 κατά 7,4% αλλά εξανεμίστηκε λόγω του πληθωρισμού. Από τη μια κέρδη για τις τράπεζες, 3,6 δις ευρώ πέρσι, και από την άλλη μισθοί που βρίσκονται 30% κάτω από το

Μητσοτάκης και Στουρνάρας

επίπεδο του 2007!

Θα ενισχύσουμε το δημόσιο ΕΣΥ λέγανε οι εκπρόσωποι της ΝΔ με τον Μητσοτάκη να δηλώνει ότι η «ενίσχυση της Δημόσιας Υγείας είναι για μένα προσωπικό στοίχημα», προσβάλλοντας τη μνήμη χιλιάδων νεκρών της πανδημίας που έχασαν τη ζωή τους επειδή «δεν είχε σημασία» αν υπήρχαν ΜΕΘ, για να θυμηθούμε τις τότε δηλώσεις του.

Το είδαμε το «προσωπικό στοίχημα» όταν ο προϋπολογισμός έκοβε

τη χρηματοδότηση της δημόσιας Υγείας και όταν ο νόμος που ψήφισε ο Πλεύρης βάζει πλώρη για την ιδιωτικοποίηση των νοσοκομείων. Ενίσχυση της δημόσιας Υγείας η ΝΔ θεωρεί την παράδοση του Παιδοογκολογικού της Αθήνας στους Βαρδινογιάννηδες.

Ιδιωτικοποίηση

Και βέβαια το ίδιο αξίζει η «δέσμευση» ότι το νερό δεν θα ιδιωτικοποιηθεί. Ο τελευταίος νόμος που

ψήφισε πριν κλείσει η Βουλή ήταν για την «Ρυθμιστική Αρχή» σε αυτόν τον τομέα, δηλαδή την πεπατημένη οδό των ιδιωτικοποιήσεων όλες τις προηγούμενες δεκαετίες που παρέδωσαν ενέργεια, τηλεπικοινωνίες σιδηροδρόμους στα αρπακτικά της αγοράς. Η ΝΔ διαφημίζει στους «επενδυτές» ότι η Ελλάδα είναι ελκυστικός προορισμός για τις μπίζνες τους μιας και οι μισθοί είναι τόσο χαμηλοί. Και την ίδια στιγμή πουλάει φούμαρα ότι θα τους αυξήσει. Μιλά-

ει για «δημόσια αγαθά» ενώ προωθεί τις ιδιωτικοποιήσεις από την Υγεία μέχρι το νερό.

Τα ψέματα αυτά είχαν -και έχουν- τόσο κοντά ποδάρια που θα μπορούσε να τα κόψει απ' τη ρίζα τους μια Αριστερά που δεν θα έβαζε πάγο στις απεργίες και τις διαδηλώσεις στη -μακρά- προεκλογική περίοδο. Αν το ζήτημα των αυξήσεων για παράδειγμα δεν έμενε στα «κοστολογημένα» προεκλογικά προγράμματα αλλά έμπαινε εκεί που πονάει την άρχουσα τάξη και την κυβέρνηση, στους χώρους δουλειάς και τις απεργίες. Κάθε απεργία που θα κατακούσε αυξήσεις και ΣΣΕ θα ήταν ένα καρφί στο φέρετρο της ΝΔ. Έτσι χτίζεται η ηγεμονία της Αριστεράς.

Αυτή την κατεύθυνση τη χρειαζόμαστε άμεσα, στις βδομάδες που έρχονται. Ο Στουρνάρας είχε δηλώσει σε συνέντευξή του στις αρχές Μάη ότι «δεν υπάρχει δημοσιονομικός χώρος στην Ελλάδα για να χωρέσουν όλες αυτές οι εξαγγελίες που γίνονται προεκλογικά». Τα λεφτά πρέπει να πηγαίνουν στο στόχο του πλεονάσματος ύψους 2% του ΑΕΠ για να εξυπηρετείται χωρίς επιπλοκές το δημόσιο χρέος στους τραπεζίτες. Αυτή είναι η φωνή της άρχουσας τάξης που ανησυχεί και προσπαθεί να κρύψει την ανησυχία της με επιθέσεις στο «λαϊκισμό». Μπορούμε να επιβεβαιώσουμε αυτή την ανησυχία, οργανώνοντας τους αγώνες που θα τσακίσουν τη ψεύτικη νίκη που χάρισε η κοινοβουλευτική αριστερή αντιπολίτευση στο Μητσοτάκη την περασμένη Κυριακή.

Λεάνδρος Μπόλαρης

... που έμειναν χωρίς απάντηση από τον ΣΥΡΙΖΑ

Η ΝΔ δεν πέτυχε καμιά περφόρμαντ νίκη σε αυτές τις εκλογές. Απέναντί της είχε ένα ΣΥΡΙΖΑ που πουθενά δεν θέλησε να κινητοποιήσει ή να εκφράσει τις προσδοκίες αυτού του κόσμου, και ακόμη χειρότερα σπατάλησε όλη την τετραετία για να δείξει στα αφεντικά και στην άρχουσα τάξη ότι μπορεί να διαχειριστεί υπεύθυνα το σύστημά τους.

Η στρατηγική της διαχείρισης του ελληνικού καπιταλισμού, που απογοήτευσε τον κόσμο του 63% με το ΟΧΙ που έγινε ΝΑΙ το 2015, τον απογοήτευσε ακόμη περισσότερο σαν αντιπολίτευση. Τις εκλογές δεν τις κέρδισε η ΝΔ, τις έχασε ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν ήταν η «έλλειψη ενότητας» της Αριστεράς που γκρέμισε τα ποσοστά του ΣΥΡΙΖΑ ήταν η λάθος στρατηγική του.

Δεν είναι «ενότητα» πηγαίνοντας προς τις δεύτερες εκλογές να ζητάει λίγο-πολύ από τα άλλα κόμματα της Αριστεράς να αυτοδιαλυθούν ή να ψηφίσουν όλοι ΣΥΡΙΖΑ.

Απέναντι στην αποτυχία της στρατηγικής του ΣΥΡΙΖΑ ο κόσμος χρειάζεται εναλλακτική. Την εργατική εναλλακτική που υποστηρίζει το ΣΕΚ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και θα είναι κρίσιμη στις πολύ σκληρές μάχες της επόμενης μέρας που

έρχονται απέναντι σε μια πιο αποθρασυμένη Νέα Δημοκρατία.

Ο κόσμος που έδωσε τις μάχες την προηγούμενη τετραετία για το μισθό του, για τη δουλειά του, το περιβάλλον θα συνεχίσει να το κάνει την επόμενη τετραετία - σε ένα περιβάλλον οικονομικής κρίσης που η «κοινωνική πολιτική» που έταξε ο Μητσοτάκης θα μετατραπεί γρήγορα σε νέες επιθέσεις. Πλανώνται πλάνην οικτρά, όσοι σπεύδουν να βάλουν ταφόπλακα σε αυτό το κίνημα μιλώντας για «συντηρητικοποίηση» και «ορμπανοποίηση» της κοινωνίας.

Αυτό το οποίο υπάρχει μέσα στην κοινωνία είναι μια τεράστια πόλωση ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργατική τάξη που περιλαμβάνει αυτούς που δεν ψήφισαν στις εκλογές, όχι μόνο εκείνους που απείχαν, αλλά και εκείνους στους οποίους το απαγόρευαν: τις χιλιάδες

Στουρνάρας και Τσίπρας

που δουλεύουν «σεζόν» μακριά από τον τόπο τους, τους μετανάστες που αποτελούν οργανικό κομμάτι της τάξης μας και στην εργασία και στους αγώνες.

Η Αριστερά δεν έχει γυρίσει στα προ μνημονίων επίπεδα. Ας πάνε να δούνε τέτοια ποσοστά στην Ουγγαρία, όσοι μιλάνε για «ορμπανοποίηση».

Ζούμε την πόλωση μιας κοινωνίας σε κρίση με το κυρίαρχο κόμμα της άρχουσας τάξης να ετοιμάζεται να πολώσει στο μέγιστο από τη δική του πλευρά με άγριες επιθέσεις οικονομικές, πολιτικές και ιδεολογικές. Χρειαζόμαστε μια αριστερά που θα πολώνει αντίστοιχα σε όλα τα μέτωπα από την πλευρά της εργατικής τάξης. Αυτό είναι το δίδαγμα των εκλογών. Κι ας είμαστε ειλικρινείς. Αυτές οι μάχες δεν θα κριθούν στα έδρανα της Βουλής. Θα κριθούν στη ζωή, στους χώρους εργασίας, στις γειτονιές, στις σχολές, στα σχολεία. Εκεί, που η δύναμη της εργατικής τάξης είναι απείρως μεγαλύτερη από όλους μαζί τους ενορίτες που ψήφισαν Βελόπουλο και «Νίκη» και απ' όλους τους ψηφοφόρους της ΝΔ, που ντρέπονται και θα ντρέπονται να πουν τι ψήφισαν.

Γ.Π.

«Στις χθεσινές εκλογές νίκησε η ΝΔ αλλά ταυτόχρονα ηττήθηκε η στρατηγική της απλής αναλογικής. Οι προοδευτικές δυνάμεις στις οποίες τείναμε το χέρι της συνεργασίας, καθ' όλη τη προεκλογική περίοδο είχανε μέτωπο σχεδόν αποκλειστικά ενάντια στον ΣΥΡΙΖΑ. Και χθες την ώρα μιας ιστορικής εκλογικής νίκης της δεξιάς αυτοί πανηγυρίζανε περισσότερο από τους Νεοδημοκράτες για τη πτώση των ποσοστών του ΣΥΡΙΖΑ. Εμείς κοπιάζαμε τη χώρα. Εκείνοι το δικό τους χωράφι».

Αυτά δήλωσε ο Αλέξης Τσίπρας θεωρώντας ότι η μόνη λάθος επιλογή που έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν η αλλαγή του εκλογικού νόμου και κατά τα άλλα έφταιγαν οι υπόλοιπες «προοδευτικές δυνάμεις». Ο ίδιος δεν τόλμησε να επιρρίψει ευθύνες στον κόσμο αλλά ήδη τα στελέχη και τα μέσα ενημέρωσης του ΣΥΡΙΖΑ προσπαθούν να εξηγήσουν την ήττα μέσα από αναλύσεις και θεωρίες περί «συντηρητικοποίησης», ακόμη και «ορμυνοποίησης» της κοινωνίας. Ήταν «στραβός ο γυαλός», δηλαδή.

Ας ξεκινήσουμε από την «στρατηγική της απλής αναλογικής». Δεν ήταν απλή αναλογική. Ο νόμος που έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ κράτησε ακέραιο το όριο 3% για την είσοδο των κομμάτων στη Βουλή. Με αυτό το όριο (το οποίο όταν καθιερώθηκε, είχε αφήσει το 1993 τον ίδιο τον Συνασπισμό της Αριστεράς, τον πρόγονο του ΣΥΡΙΖΑ, εκτός Βουλής με 2,9%) ακύρωσε την ψήφο 900.000 ψηφοφόρων, το 16% των ψηφισάντων, αφήνοντας τους χωρίς εκπροσώπηση στη Βουλή. Οι «προοδευτικές δυνάμεις» στις οποίες υποτίθεται απευθυνόταν ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΜέΡΑ25 που κανονικά θα εξέλεγε 8-9 βουλευτές, ή η Πλεύση Ελευθερίας που θα εξέλεγε άλλους τόσους έμειναν εκτός βουλής. Και να ήθελαν να συνεργαστούν με τον ΣΥΡΙΖΑ δεν θα μπορούσαν γιατί φρόντισε να κλαδέψει προκαταβολικά τους μέλλοντες «συνεργάτες».

Για τη συντριβή του ΣΥΡΙΖΑ φταίει η αντιπολίτευση που (δεν) έκανε όλη την προηγούμενη τετραετία. Φταίει η συνέχιση της πολιτικής δεξιόστροφης πορείας του που συνεχίστηκε με καλπασμό και μετά το 2019 όταν βρέθηκε εκτός κυβέρνησης. Φταίνε συνολικά οι στρατηγικές του επιλογές.

Ας μιλήσουμε για αντιπολίτευση. Ας θυμηθούμε πώς φτάσαμε στο ιστορικό χαμηλό της ΝΔ το 2012, όταν ο Σαμαράς πήρε 18%. Πώς ήρθε η μεγαλύτερη συντριβή που γνώρισε ποτέ η δεξιά; Ήταν το μαζικό κίνημα των πανεργατικών απεργιών, των πλατειών, των συλλαλητηρίων, των καταλήψεων υπουργείων, που διέλυσε τη ΝΔ και λίγο ωρύτερα το ΠΑΣΟΚ. Και ήταν η συμμετοχή του ΣΥΡΙΖΑ σε εκείνο το κίνημα, που τον

Τι πραγματικά έφταιξε για την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ;

ανέδειξε σε δεύτερο κόμμα.

Ας τη συγκρίνουμε με την «υπεύθυνη αντιπολίτευση» που έκανε ο Τσίπρας την προηγούμενη τετραετία στην κυβέρνηση Μητσοτάκη: Ξεκίνησε με το «εμείς δεν θα ζητήσουμε να φύγει η ΝΔ από το πρώτο εξάμηνο». Αμέσως μετά, όταν ο Μητσοτάκης πυροβολούσε τους «εισβολείς» πρόσφυγες στον Έβρο και έστελνε τα ΜΑΤ στα νησιά για να φτιάξουν στρατόπεδα συγκέντρωσης, ο Τσίπρας αναζητούσε συνεργασία λέγοντας «θα βάλουμε πλάτη για το προσφυγικό με προϋποθέσεις».

Όταν ξέσπασε η πανδημία ακολουθήσε η θέση του «θα λογαριαστούμε μετά». Στο δεύτερο λοκντάουν, την ώρα που χιλιάδες πέθαιναν λόγω της εγκληματικής πολιτικής της κυβέρνησης, ο Τσίπρας δήλωνε «αν η κυβέρνηση δεν μπορεί, να μας ζητήσει βοήθεια» και ζητούσε να γίνει συμβούλιο πολιτικών αρχηγών για κοινή δράση». Το 2021 πήγε στην Σακελλαροπούλου με «αίτημα για οικουμενικό υπουργό Υγείας κοινής αποδοχής» προτείνοντας «οικουμενική συνεργασία όλων των κομμάτων».

Επί μήνες, ο Μητσοτάκης επιτίθονταν στο κίνημα προσπαθώντας να επιβάλει πολιτική καραντίνα με απαγόρευση διαδηλώσεων. Ο Τσίπρας δεν τόλμησε καν να καλέσει τα μέλη του ΣΥΡΙΖΑ να διαδηλώσουν στις 17 Νοέμβρη, ή στην επέτειο του Γρηγορόπουλου. Ήταν ο κόσμος που έδινε τις μάχες στους δρόμους και ο δικός του κόσμος - αλλά η γραμμή που έδινε η ηγεσία στις τοπικές ήταν αυτοσυγκράτηση στο δρόμο και ψαλίδισμα στα αιτήματα, εξηγώντας την ήττα του 2019 σαν αποτέλεσμα του ότι ο ΣΥΡΙΖΑ «έτα-

ξε περισσότερα απ' όσα μπορούσε».

Η πανδημία τελείωσε αλλά το «θα λογαριαστούμε μετά», δεν ήρθε ποτέ. Το καλοκαίρι του 2021, όταν καγόταν ο τόπος και όλη η Ελλάδα φώναζε «Μητσοτάκη γαμείσαι», ήταν οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που καλούσαν τον κόσμο να κατέβει στον δρόμο. Ο ένας μετά τον άλλο οι εργατικοί χώροι -νοσοκομεία, επισιτισμός, καλλιτέχνες, Λάρκο, Cosco, Μαλαματίνα, Πετρέλαιο- άρχισαν να βγαίνουν στους δρόμους αλλά έβρισκαν τον ΣΥΡΙΖΑ από αδιάφορο ως εχθρικό σε κάθε απεργιακή κλιμάκωση.

Φρένο στους αγώνες

Το ξέσπασμα του σκανδάλου των υποκλοπών του 2022, αντί να σημαίνει μαζικό προσκλητήριο στο Σύνταγμα για να πέσει η Νέα Δημοκρατία, για την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ σήμανε μόνο μια ευκαιρία για να προσεγγίσει τον Ανδρουλάκη με καλύτερους όρους. Ήρθαν τα Τέμπη, μέσα στην προεκλογική περίοδο, και η γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ ήταν «τώρα πενθούμε». Αντί να καλεί σε παλλαϊκό ξεσηκωμό συνδέοντας τις μάχες, ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ που πρωτοστατούσε στο ΣΕΗ κατά της απεργίας διαρκείας των ηθοποιών. Απεργούσαν δέκα μέρες οι σιδηροδρομικοί, με πρωτοβουλία των συνδικαλιστών του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά η ηγεσία αντί να σπρώξει και άλλους χώρους σε απεργία, τους άφησε ακάλυπτους.

Ήταν ο κόσμος που ξεπερνούσε κάθε φορά στο δρόμο τα εμπόδια που έβαζε ο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτός ήταν ο λόγος που ένας κομμάτι του, του γύρισε την πλάτη και ψήφισε πιο αριστερά. Και όχι ότι η υπόλοιπη αριστερά κοίταζε το «δικό της χωράφι».

Ήταν η ΑΝΤΑΡΣΥΑ που έκανε πράξη αυτό που δεν έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή το «κάτω η ΝΔ» μέσα στους αγώνες.

Αν η αλλεργία της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ στις απεργίες και στις διαδηλώσεις ήταν η μια όψη της αποτυχίας, η άλλη ήταν η πολιτική που ακολούθησε. Υπερψήφισε τα μισά νομοσχέδια που έφερε η ΝΔ, ανάμεσά τους το ξεπούλημα των Ναυπηγείων της Ελευσίνας, το ξεπούλημα του Ελληνικού, την επέκταση του ΝΑΤΟ - ο κατάλογος δεν έχει τελειωμό.

Αντί να απαντάει στα ιδεολογικά όπλα που επιστράτευε ο Μητσοτάκης, τον έκανε «μάγκα» σε όλα τα ζητήματα που θεωρούσε προνομιακό του πεδίο: Έπαιζε ασταμάτητα το χαρτί του εθνικισμού η κυβέρνηση με την Τουρκία, υπερθεμάτιζε ο Τσίπρας λέγοντας ότι αν ήταν στην κυβέρνηση θα έβγαζε τις φρεγάτες στο Αιγαίο. Έπαιζε ασταμάτητα το χαρτί του ρατσισμού ο Μητσοτάκης, «προφανώς θα κρατήσουμε τον φράχτη στον Έβρο» απαντούσε ο Τσίπρας. Έπαιζε ο Θεοδωρικός, «τάξη και ασφάλεια», ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ τα 600 ευρώ επίδομα στους αστυνομικούς. Δεν υπήρχε καλύτερο δώρο για τη ΝΔ.

Η βασική κόντρα του ΣΥΡΙΖΑ με τη Νέα Δημοκρατία ήταν ποιος από τους δύο κατάφερε να «σώσει τη χώρα βγάζοντάς την από τα μνημόνια», ποιος εφάρμοσε καλύτερα τις επιταγές των τραπεζιτών. Αυτή η πλασματική εικόνα ευημερίας, αυτή και αν ήταν μάτριξ για τον κόσμο που άρχισε να βιώνει την ακρίβεια και την ενεργειακή κρίση. Και όταν μπήκαμε στην τελική ευθεία για τις εκλογές η κόντρα με τον Μητσοτάκη

μεταφέρθηκε στο ποιος έχει το πιο «κοστολογημένο» πρόγραμμα, σύμφωνα με τις απαιτήσεις των «εταίρων».

Σε αυτήν την «κοστολογημένη» Αριστερά γύρισε την πλάτη ένα μεγάλο μέρος του κόσμου γιατί του γύρισε την πλάτη πρώτη αυτή. Σε όλη την τετραετία, το μόνο που ενδιέφερε τον ΣΥΡΙΖΑ ήταν να στέλνει αδιάκοπα μηνύματα στους δανειστές, τους τραπεζίτες, την ΕΕ και τα αφεντικά αυτής της χώρας, ότι δεν αποτελεί κίνδυνο για τα συμφέροντά τους.

Σε αυτό το πλαίσιο, κέντρο της πολιτικής του στόχευσης έγινε να κερδίσει τη συμμετοχή του ΠΑΣΟΚ σε μια «προοδευτική κυβέρνηση» με αποτέλεσμα να το αναβαθμίσει μετατρέποντας το σε ρυθμιστικό παράγοντα αλλαγής και οδηγώντας ένα μεγάλο κομμάτι κόσμου, να επιστρέψει σε αυτό. Ο Τσίπρας υιοθέτησε ακόμα και το σύνθημα της «αλλαγής» και στην τελευταία του προεκλογική συγκέντρωση στην Πάτρα παρίστανε τον Αντρέα.

Μόνο που ο Α. Παπανδρέου για να κερδίσει τον μπαμπά Μητσοτάκη στις εκλογές του 1993 αναγκάστηκε να επανακρατικοποιήσει τα λεωφορεία της Αθήνας. Ο Τσίπρας, με 57 νεκρούς στα Τέμπη, ούτε αυτό δεν τόλμησε να πει. Πρότεινε «επαναδιαπραγμάτευση της σύμβασης» για μια ιδιωτικοποίηση που υλοποίησε η δική του κυβέρνηση και επιβεβαίωσε τη ρήση ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται σαν φάρσα.

Καθ' όλη την τετραετία ο Τσίπρας φίμωσε κάθε φωνή που πήγε να σπάσει το κλίμα της συναίνεσης, επιπλήττοντας και διαγράφοντας εδώ και εκεί στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, καθ' υπόδειξη της ΝΔ, γιατί μίλησαν για μαζικές δολοφονίες στην πανδημία, με αποκορύφωμα την διαγραφή Πολάκη. Στο Συνέδριο του κόμματος, τον περσινό Μάη, ο Τσίπρας πανηγύριζε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία είναι πια ένα άλλο κόμμα» έχοντας κλαδέψει τα αριστερά κομμάτια του, με μια κεντρική επιτροπή που δεν είχε ούτε ένα συνδικαλιστή. Θεωρώντας «βαρίδια» ανθρώπους σαν την Κούνεβα και κνηγώντας περσόνες - σαν τον Γεωργούλη που την αντικατέστησε στην ευρωβουλή- για να χαρίσει με τις καταγγελίες περί σεξουαλικής κακοποίησης, άλλον ένα πόντο στη ΝΔ.

Στην τελική ευθεία η ΝΔ δεν είχε κανένα πρόβλημα να δημαγωγήσει τάζοντας παροχές και υπερκαλύπτοντας κάθε αίτημα που πρόβαλλε το «κοστολογημένο» πρόγραμμα που πρότεινε ο ΣΥΡΙΖΑ στον Ανδρουλάκη. Τα «ρήγματα» που επιδίωκε να προκαλέσει ο Τσίπρας στην Νέα Δημοκρατία κατέληξαν σε μια μεγάλη τρύπα στα δικά του αμπάρια.

Γιώργος Πίπτας

Η συζήτηση για τα αποτελέσματα ανάβει

Τα αποτελέσματα της κάλπης σχολιάζονται από όλο τον κόσμο της Αριστεράς θίγοντας όλα τα ανοιχτά ζητήματα. Η συζήτηση ανάβει. Να δυο παραδείγματα:

Το κάζο του ΣΥΡΙΖΑ προήλθε από το γεγονός ότι δεν άρεσε σε κανέναν. Ούτε στο 20% του εκλογικού σώματος, που τον ψήφισε άρεσε καλά-καλά. Πολύ γκρίνια... Τόση που αποκλείεται να μη φαινόταν στην κάλπη. Διότι όταν τόσο μεγάλο μέρος του εκλογικού σου σώματος σε ψηφίζουν χωρίς να εμπνέονται, τότε είναι πολύ λογικό ότι θα μεταδώσει, ως καλός αγωγός, αυτή την αδράνεια και ακηδία, και στο υπόλοιπο, που δεν θα ψηφίσει. Αυτό έγινε: ο ΣΥΡΙΖΑ απλώς δεν άρεσε. «Δεν αρέσουμε» είχε πει η Μελίνα στον Ανδρέα το 1989. Τότε το ΠΑΣΟΚ όμως είχε 36, και όχι 20%... (...)

Είναι λάθος να τα αποδίδουμε όλα στο ότι ο κόσμος συντηρητικοποιείται. Ακόμη κι αν αυτό ισχύει, οι άνθρωποι ζητούνε σοβαρότητα. Δεν μπορείς να οικτρίεις το λαό όταν σε φοβάται και να τον αποθεώνεις όταν σε επιδοκιμάζει.

Να κλείσω: Η προεκλογική στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ ήταν υποδειγματικά κόλαφος. Ξενόρωσε και τους αριστερούς που θεωρούσε ότι «βρέξει-χιονίσει» θα τον ψηφίσουν και φυσικά κράτησε παγερά αδιάφορους και τους νοικοκυραίους που πάλευε να αρπάξει από τα δεξιά του. Διπλό αρνητικό άθροισμα.

(<https://shorturl.at/mpDI7>) **Δημήτρης Χριστόπουλος**

Η νίκη της Νέας Δημοκρατίας ερμηνεύεται πρώτα και κύρια λόγω της ενθουσιώδους υποστήριξης της ολιγαρχίας. Η ΝΔ σε μια περίοδο κρίσης έσπρωξε στους ολιγάρχες δισεκατομμύρια ζεστά ευρώ, επιστρατεύοντας κάθε θεμιτό και αθέμιτο μέσο, με τις απ' ευθείας αναθέσεις να αποτελούν πταίσμα.

- Ας θυμηθούμε τα δισεκατομμύρια που πήραν οι καναλάρχεις από την λίστα Πέτσα
- Ας θυμηθούμε τα μυθικά κέρδη που αποκόμισαν οι ολιγάρχες της ενέργειας, είτε στο πλαίσιο της πράσινης μετάβασης είτε αξιοποιώντας τον πόλεμο στην Ουκρανία για να αυξήσουν τις τιμές.
- Ας θυμηθούμε την κατάργηση του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας (δια της αναβάθμισής του), και τις άδειες εισαγωγής ξένων εργατών σε ξενοδοχειακές και αγροτικές επιχειρήσεις ώστε να συνεχίσουν να τους αμείβουν με ψίχουλα.
- Ας θυμηθούμε τα δισεκατομμύρια που εισρέουν σε μια χούφτα ολιγάρχες μέσω του Ταμείου Ανάκαμψης επιβαρύνοντας μάλιστα το δημόσιο χρέος (μιας και συνοδεύονται από δάνεια που αναλαμβάνει το ελληνικό δημόσιο) το οποίο εμείς θα κληθούμε να πληρώσουμε σε λίγα χρόνια.
- Ας θυμηθούμε τα εκατομμύρια που κλέβουν καθημερινά οι χρεοκοπημένοι τραπεζίτες από τις προμήθειες κάθε διατραπεζικής πράξης που πραγματοποιούν αναγκαστικά νοικοκυριά κι επιχειρήσεις.
- Τέλος, ας μην ξεχνούμε τον ιμπεριαλισμό. Το χρίσμα στη ΝΔ ήταν η επιβράβευση των Αμερικανών και της ΕΕ απέναντι στον Μητσοτάκη για τον οπλισμό που προσφέρει αφειδώς στην Ουκρανία αδειάζοντας τα ελληνικά νησιά και συνεχίζοντας έτσι τον πιο αιματηρό πόλεμο του 21ου αιώνα. Είναι η αμοιβή του Κ. Μητσοτάκη για τα δισεκατομμύρια που συνεχίζουμε να δίνουμε, υποτίθεται, για αμυντικούς εξοπλισμούς.(...)

Η άποψή μας είναι ότι συμπεράσματα για συντηρητική στροφή είναι αυθαίρετα και δεν συνάδουν με μια ευρύτερη πολιτική στάση – πλήρη αντιφάσεων προφανώς, όπως πχ αποτυπώνεται σε δημοσκοπήσεις όπου το 61% θεωρεί τον καπιταλισμό κάτι κακό, το 57% θεωρεί τις ιδιωτικοποιήσεις κάτι κακό, κ.α.

Σε 2 το πολύ 3 μήνες όμως, ο χορός των επιδομάτων τελειώνει. Το αποφάσισαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μαζί με την επαναφορά στους κανόνες δημοσιονομικής πειθαρχίας. Τότε θα φανεί η συνοχή της κυβέρνησης Μητσοτάκη!

Μην ξεχνάμε ότι και τον Οκτώβριο 2009 ο έτερος γόνος, ο Γιώργος Παπανδρέου συγκέντρωσε 43,92% των ψήφων: ένα από τα υψηλότερα ποσοστά του ΠΑΣΟΚ. Και τότε ο χάρτης της Ελλάδας είχε βαφτεί μονοχρωμία, με εξαίρεση 6 μόνο περιφέρειες που πέρασαν στην ΝΔ. Σε λιγότερο από ένα χρόνο ωστόσο μετατράπηκε στον πιο μισητό πρωθυπουργό της Ελλάδας και το ΠΑΣΟΚ διαλύθηκε εις τα εξ'ων συνετέθη.

(<https://shorturl.at/dzDF>) **Λεωνίδας Βατικιώτης**

ΟΣΕ 24ωρη απεργία 30/5

Σε απεργία στις 30 Μάη προχωρούν οι μηχανοδηγοί του ΟΣΕ, καθώς η διοίκηση της εταιρίας δεν έχει τηρήσει καμία δέσμευση για να λειτουργεί με ασφάλεια το σιδηροδρομικό δίκτυο. Αντίθετα, επιμένει στο να αυξηθούν τα όρια ταχύτητας στα 140 χλμ ανά ώρα και μάλιστα σε μη τηλεδιοικούμενα τμήματα του δικτύου, που παραμένει κακοσυντηρημένο και γεμάτο ελλείψεις. Κυβέρνηση και «επενδυτές» είναι αμετανόητοι δολοφόνοι, που ακόμα και μετά το τραγικό έγκλημα στα Τέμπη επιμένουν να ρισκάρουν τις ζωές των επιβατών και των εργαζόμενων, γιατί η ασφάλεια κοστίζει.

Σύμφωνα με καταγγελία της Πανελληνίας Ένωσης Προσωπικού Έλξης (ΠΕΠΕ), δηλαδή το σωματείο των μηχανοδηγών του ΟΣΕ, την περασμένη Κυριακή 21/5 συνέχισε να λειτουργεί κανονικά γραμμή παρά τα κομμένα καλώδια ηλεκτροκίνησης, ενώ η ζημιά είχε γίνει γνωστή από την προηγούμενη ημέρα και δεν διορθώθηκε. Στις 15 Μαΐου, πρώτη ημέρα επανεκκίνησης του Προαστιακού Λάρισας-Θεσσαλονίκης, η διοίκηση του ΟΣΕ έδωσε εντολή σε συρμό, επειδή δεν υπήρχε κλειδούχος στο Λιτόχωρο, να κινηθεί σε μονή γραμμή για 130 χιλιόμετρα από τη Λάρισα μέχρι το Πλατύ, δηλαδή και στο σημείο του δυστυχήματος στα Τέμπη, ενώ δεν λειτουργούσαν φωτισήματα και τηλεδιοίκηση. Στον σταθμό στο Λιτόχωρο, σύμφωνα με δημοσιευμένο πρόγραμμα εργασίας, σταθμάρχης δούλεψε για 14 συνεχόμενες ημέρες σε 9ωρη βάρδια. Το βράδυ της Τετάρτης

10/5 συρμός του δρομολογίου Αθήνα-Κιάτο άρχισε να βγάζει καπνούς στα Μέγαρα και παρ' όλα αυτά δόθηκε η εντολή να συνεχίσει το δρομολόγιο με αποτέλεσμα να πιάσει φωτιά στην Κινέτα και μόνο τότε να αποσυρθεί.

Εξοργίζουν οι δηλώσεις Μητσοτάκη και Σκέρτσου που τολμάνε να μιλήσουν για «εργαλειοποίηση της τραγωδίας» ενάντια στις οικογένειες των θυμάτων των Τεμπών και το σωματείο των μηχανοδηγών, επειδή συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις. Την ώρα που η κυβέρνηση και τα παραγαλικά τους έστηναν ολόκληρη επιχείρηση για να ρίξουν τις ευθύνες για τη σύγκρουση των τρένων στα Τέμπη σε «ανθρώπινο λάθος», αυτός ο κόσμος αποδοκίμαζε τις ιδιωτικοποιήσεις και έκανε τη γενίκευση φωνάζοντας σε όλους τους τόνους «οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους». Το αίτημα για κρατικοποίηση του ΟΣΕ απέκτησε συντριπτική αποδοχή. Παρά τον νεοφιλελεύθερο μύθο για την αποτελεσματικότητα του ιδιωτικού τομέα, η πραγματικότητα είναι ότι η ιδιωτικοποίηση του σιδηρόδρομου σήμανε εκτόξευση του εισιτηρίου, κατάργηση δρομολογίων, τραγική μείωση προσωπικού με χειρότερους όρους εργασίας και χωρίς την κατάλληλη εκπαίδευση και κακή συντήρηση.

Η νέα απεργία των μηχανοδηγών του ΟΣΕ στις 30/5 μπορεί να δώσει το πιο δυνατό χαστούκι απέναντι στην κυβέρνηση των δολοφόνων και τους κερδοσκόπους «επενδυτές». Για να κυριαρχήσουν οι αγώνες στους δρόμους και όχι η αναμονή μπροστά στις δεύτερες εκλογές.

M.N.

2/4, Θεσσαλονίκη, συναυλία ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού. Φωτό: Χρήστος Αβραμιδής

Η μάχη του νερού είναι μπροστά μας

«Σας διαβεβαιώνω κατηγορηματικά ότι δεν υπάρχει κανένα απολύτως ζήτημα ιδιωτικοποίησης του νερού, το οποίο ήταν, είναι και θα παραμείνει δημόσιο αγαθό. Και πραγματικά αναρωτιέμαι εάν θα συνεχίσουμε να πορευόμαστε προς τις εκλογές εν μέσω ενός απαράδεκτου περιβάλλοντος fake news».

Αυτά έλεγε προεκλογικά ο Μητσοτάκης. Παρά το ότι η κυβέρνησή του προσπάθησε ξανά και ξανά να προχωρήσει στην ιδιωτικοποίηση του Εξωτερικού Υδροδοτικού Συστήματος με ΣΔΙΤ εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ και ενάντια στις σχετικές αποφάσεις του ΣτΕ. Το οποίο επίσης με απόφασή του καλεί την κυβέρνηση να γυρίσουν οι μετοχές της ΕΥΔΑΠ στο Δημόσιο, αλλά η κυβέρνηση της ΝΔ αρνείται να το κάνει. Είναι η ίδια κυβέρνηση που λίγο πριν

κλείσει η Βουλή για εκλογές έτρεξε να ιδρύσει τη Ρυθμιστική Αρχή Υδάτων, ως πρόδρομο για την ιδιωτικοποίηση.

Τι έλεγε το 2018 ο Μητσοτάκης: «εγώ είμαι υπέρμαχος της λογικής ότι και στην ΕΥΑΘ και στην ΕΥΔΑΠ πρέπει να μπει στρατηγικός επενδυτής... Όσο κρατάμε αυτές τις επιχειρήσεις υπό κρατικό έλεγχο ... το ερώτημα δεν είναι λοιπόν αν πρέπει να γίνει αυτό. Το ερώτημα είναι πώς θα γίνει, με τον πιο σωστό τρόπο».

Απεργιακό κίνημα

Η διαφορά το 2023 είναι το τρομερό απεργιακό κίνημα που βγήκε μετά τα Τέμπη και έβαλε στο κέντρο τις ιδιωτικοποιήσεις που δολοφονούν. Φοβήθηκαν ότι θα του δώσουν νέα πνοή με την ιδιωτικοποίηση του νερού. Η ιστορική συναυλία των δε-

κάδων χιλιάδων που οργάνωσε η ΕΥΑΘ έδειξε ότι η προοπτική της γενικευμένης πανεργατικής σύγκρουσης για την υπεράσπιση του νερού είναι δυνατή. Με μεγάλη ανταπόκριση έγινε στις 13/5 αντίστοιχη συναυλία στον χώρο των Λιπασμάτων στη Δραπετσώνα.

Αυτή η σύγκρουση μπορεί να πάρει απεργιακή διάσταση εδώ και τώρα, για να σπάσει το ψεύτικο αφήγημα του Μητσοτάκη. Οι εργαζόμενοι της ΕΥΔΑΠ και της ΕΥΑΘ, από τη συντήρηση του δικτύου και τα γραφεία μέχρι την αποχέτευση, είναι αυτοί που εξασφαλίζουν τη λειτουργία του δικτύου και γνωρίζουν τις ανάγκες του, όχι οι διοικητές και οι διευθυντές. Γι' αυτό οι εργαζόμενοι, όταν απεργούν, έχουν μεγαλύτερη δύναμη από τα ανώτερα κλιμάκια και τις κυβερνήσεις.

ΔΗΜΟΙ

“Να συνεχίσουμε τον αγώνα”

Μετά το τέλος των εκλογών ανοιχτές είναι οι μάχες και στους δήμους. Μετά από ένα φοβερό τετραήμερο κινητοποιήσεων στις 13-16 Μάη, οι εργαζόμενοι του Δήμου Κερατσινίου-Δραπετσώνας προχώρησαν σε μια από τις πιο μαζικές συνελεύσεις με παραπάνω από 600 εργαζόμενους να συμμετέχουν. Παλεύουν ενάντια στον νόμο Βορίδη που αυτεπάγγελα βάζει τους δήμους να ασκούν έφεση σε θετικές αποφάσεις δικαστηρίων από προσφυγές εργαζόμενων. Ο Δήμος Κερατσινίου-Δραπετσώνας γίνεται ο πρώτος δήμος που θα υπακούσει σε αυτόν τον νόμο καθώς στο δημοτικό συμβούλιο υπερψηφίστηκε να προχωρήσει η έφεση με ψήφους 19 υπέρ και 10 κατά. Αυτό σημαίνει ότι οι συμβασιούχοι του δήμου που είναι στη δουλειά με την πρωτόδικη απόφαση του δικαστηρίου βρίσκονται στον αέρα.

Η απόφαση της συνέλευσης ήταν ότι αμέσως μετά το τέλος των εκλογών θα συνεχιστούν οι κινητοποιήσεις και εξουσιοδοτείται το ΔΣ του σωματείου εργαζομένων να αποφασίσει για το νέο πρόγραμμα των κινητοποιήσεων. «Χρειάζεται να βγει άμεσα το ΔΣ για να συνεχίσει ο αγώνας μας», δηλώνει στην ΕΑ ο **Μήτσος Αργυροκαστρίτης**, συμβασιούχος εργαζόμενος του δήμου. «Ο αγώνας αυτός πρέπει να κλιμακωθεί απεργιακά και πανελλαδικά. Δεν αφορά μόνο έναν δήμο. Η μάχη είναι για να ξηλωθεί ο νόμος του Βορίδη και η κυβέρνηση του Μητσοτάκη. Οι δήμοι έχουν γεμίσει συμβασιούχους που ενώ καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, μόνο και μόνο για να έχουν εργαζόμενους φτηνούς, ελαστικούς, σε ομηρεία και χωρίς εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα. Δεν πρέπει να περιμένουμε και τις δεύτερες εκλογές για να ξεσηκωθούμε.

Αντίθετα, τώρα να συνεχιστεί ο πανεργατικός απεργιακός ξεσηκωμός, όπως τον Μάρτη, για να απαντήσουμε στους δρόμους στα προεκλογικά παραμύθια του Μητσοτάκη. Από τις συμβασιούχες καθαρίστριες στα σχολεία που αρνούνται να τα καθαρίσουν την επομένη των εκλογών, γιατί εξαιρούνται από το εκλογικό επίδομα, μέχρι τους συμβασιούχους conid και τους μόνιμους, να συντονιστούμε για να κλείσουμε απεργιακά τις υπηρεσίες των δήμων για να απαιτήσουμε μαζικές προσλήψεις και μονιμοποίηση. Η ΠΟΕ-ΟΤΑ να μπει μπροστά καλώντας σε πανελλαδική απεργία».

Εμπρός για απεργία στα Νοσοκομεία

Για την προοπτική πανυγειονομικής απεργίας και την κλιμάκωση των αγώνων στα νοσοκομεία πριν τις δεύτερες εκλογές παλεύουν οι δυνάμεις του Συντονιστικού Νοσοκομείων. Η ΠΟΕΔΗΝ ήδη έχει υποσχεθεί την κήρυξη απεργίας μέσα στον Ιούνιο. Ο Χρίστος Αργύρης, γιατρός στο ΓΝΑ Γεννηματάς και μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων, μιλάει στην Εργατική Αλληλεγγύη για τις διεκδικήσεις των εργαζομένων μετά το τέλος των πρώτων εκλογών και για το μέτωπο της Υγείας που δεν θα το αφήσουν στον Μητσοτάκη και τα προεκλογικά του ψέματα.

«Είναι η πρώτη φορά που έχει ανάψει τόσο πολύ η πολιτική συζήτηση για τα αποτελέσματα των εκλογών στο Γεννηματάς. Για πολλούς θεωρείται ανεξήγητο το ποσοστό της Νέας Δημοκρατίας μετά από όλα αυτά που έχουν γίνει. Και η απάντηση που δίνουμε είναι ότι εξηγείται με τέτοια αντιπολίτευση που έκανε ο Τσίπρας. Την τελευταία βδομάδα τα έπαιξε όλα στο να λέει ότι είναι ο νέος Ανδρέας Παπανδρέου και ότι αν τον ψηφίσουμε θα κάνει προοδευτική διακυβέρνηση με τον Ανδρουλάκη. Ούτε ένα σημείο έμπνευσης για αγώνες και ρήξη με την πολιτική του Μητσοτάκη. Αντίθετα, συναίνεση σε όλα, συνεχιστής αυτής της πολιτικής, αλλά με άλλο ηθικό πρόσημο.

Όλες και όλοι καταλαβαίνουν ότι η ΝΔ θα προσπαθήσει να περάσει ό,τι δεν κατάφερε το προηγούμενο διάστημα. Γι' αυτό θα πρέπει να οργανώσουμε την αντίστασή μας. Εκεί ανοίγει η μεγάλη συζήτηση για το πού βρίσκεται πολιτικά ο κόσμος. Γιατί υπάρχει ο κίνδυνος να διαβάσουμε λάθος τα αποτελέσματα των εκλογών. Τα εκατομμύρια του κόσμου στις πανεργατικές του Μάρτη εδώ είναι, η οργή και το αντισυστημικό ρεύμα επίσης. Έσπασε σε διάφορα κόμματα εκτός και εντός Βουλής, ακόμα και στην αποχή. Με αυτόν τον κόσμο μπορούμε να οργανώσουμε τώρα προεκλογικά πριν τις δεύτερες εκλογές ότι θα ξαναβγούμε μαζί στους δρόμους. Μόνο έτσι θα σπάσουμε το αφήγημα του Μητσοτάκη ότι αυτός καθορίζει το παιχνίδι.

Γι' αυτό επαναφέρουμε τη συζήτηση για την πανυγειονομική απεργία που έχει υποσχεθεί η ΠΟΕΔΗΝ μέσα στον Ιούνιο. Η **Ζαννέτα Λυσικάτου**, γιατρός και μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΠΟΕΔΗΝ με το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή, κατάφερε να κερδίσει την πρόταση που έκανε για να καλεστεί νέα απεργία. Η Εκτελεστική Επιτροπή της ΠΟΕΔΗΝ που έγινε

12/10/2022, Οι εργαζόμενοι του ΓΝΑ Γεννηματάς διαδηλώνουν ενάντια στην επίσκεψη Πλεύρη. Φωτό: Λένα Βερό

πριν δύο βδομάδες αποφάσισε ότι θα καλέσει ΓΣ στις 7/6 για να οριστεί ημερομηνία απεργίας στα νοσοκομεία, ό,τι κι αν έχει γίνει με τις εκλογές.

Οι εκλογές πάνε για τις 25 Ιούνιο. Άρα από τη μεριά μας ως Ενωτικό Κίνημα και Συντονιστικό Νοσοκομείων θα πιέσουμε την ΠΟΕΔΗΝ και τις ενώσεις των γιατρών ΟΕΝΓΕ, ΕΙΝΑΠ, ΕΝΙΘ, ΕΙΝΗ κτλ. να συντονιστούν και να μην κάνουν πίσω, αλλά να προχωρήσουν γρήγορα στην κήρυξη απεργίας. Η απάντηση στον λαϊκισμό και τον γκεμπελισμό του Μητσοτάκη που τάχα μου βγήκε ο νικητής των εκλογών είναι ότι θα βγούμε στους δρόμους και δεν θα τους αφήσουμε να κάνουν ούτε προεκλογική περίοδο. Η απεργία στα τρένα στις 30 Μάη βοηθάει προς αυτή την κατεύθυνση.

Διάθεση για σύγκρουση

Δεν πιστεύουμε ότι ο Μητσοτάκης είναι καβάλα στο άλογο, αντίθετα όλος ο κόσμος τον βρίζει, περισσότερο και από το 2019. Τότε υπήρξε μούδιασμα του κόσμου επειδή ξαναβγήκε η ΝΔ μετά από την τετραετία ΣΥΡΙΖΑ. Τώρα μετά από τέσσερα χρόνια Μητσοτάκη δεν υπάρχει κανένα μούδιασμα. Αυτό που υπάρχει είναι ένα σιχτίρι και ένα σίχαμα. Γι' αυτό δεν πρέπει να “ψαρώσει” κανένας από το αποτέλεσμα που οφείλεται στην ανύπαρκτη ουσιαστική αντιπολίτευση. Στα νοσοκομεία υπάρχει από όλους η διάθεση για σύγκρουση.

Οι υγειονομικοί ξέρουμε ότι οι 37.000 νεκροί της πανδημίας θα μπορούσαν να είχαν σωθεί αν είχαμε ΜΕΘ και επαρκές προσωπικό. Το ίδιο ισχύει και για τις υπόλοιπες νοσηρότητες. Κι επειδή οι υγειονομικοί βρεθήκαμε στην πρώτη γραμμή της σύγκρουσης με την κυβέρνηση κερδίσαμε και την πλειοψηφία του κόσμου απέναντι στον μύθο που έχτιζε ο Μητσοτάκης και τα παπαγαλάκια του ότι στηρίζει και κάνει προσλήψεις στο ΕΣΥ. Έτσι έφτασε να τολμάει προεκλογικά να υπόσχεται λεφτά για τα δημόσια νοσοκομεία και προσλήψεις, και να κάνει δήθεν αυτοκριτική. Λέει ψέματα. Ακόμα και μετά τη διάλυση της Βουλής για τις εκλογές συνέχισε να προσπαθεί να διαλύσει τη δημόσια Υγεία και να την ιδιωτικοποιήσει. Και θα το κάνει αν τον αφήσουμε.

Προεκλογικά ζήσαμε το φοβερό να πηγαίνει ο **Πλεύρης** στο Αττικόν και να εξαφανίζονται τα ράντζα, ενώ την επόμενη μέρα στο Γεννηματάς να έχουμε 47 ράντζα. Κι έφτασε η 1η ΥΠΕ να στείλει κλιμάκιο για να δει γιατί το Γεννηματάς έχει ράντζα και όχι το Αττικόν. Δεν μπορεί να κρυφτεί κανείς από την κατάντια και τη διάλυση που έχει φέρει αυτή η πολιτική της ΝΔ. Ο **Χατζηδάκης** στα πάνελ των εκπομπών μετά τις εκλογές έλεγε “εμείς αυξήσαμε τον κατώτατο μισθό”, “τα μέτρα που πήραμε ήταν καλά και μας ψήφισαν”. Γελάει ο κόσμος.

Ιδιωτικοποίησαν την παιδοογκολογική μονάδα των νοσοκομείων **Παιδών Αγία Σοφία** και **Αγλαΐα Κυριακού**. Η επανακρατικοποίησή της είναι νούμερο ένα προτεραιότητα και την καταλαβαίνουν όλοι και όλες. Πρώτα απ' όλα οι ίδιοι οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων, αλλά και όλος ο κόσμος, ειδικά μετά τη σύγκρουση των τρένων στα Τέμπη, καταλαβαίνει ότι οι ιδιωτικοποιήσεις σκοτώνουν. Το σύνθημα που βάζουμε ως **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** “Κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο” επικαιροποιείται. Το υπουργείο Υγείας στέλνει ασθενείς στα ιδιωτικά νοσοκομεία, όπως το Therapris στο Παγκράτι -ένα ιδιωτικό νοσοκομείο έτοιμο να κλείσει- έχει γεμίσει. Το σχέδιό τους είναι να πριμοδοτήσουν κάτι τυχάρπαστους καπιταλιστές και να την πληρώνει ο κόσμος αντί να ανοίξουν κλειστά νοσοκομεία.

Προχωράμε με όλα τα υπόλοιπα αιτήματά μας: μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, μονιμοποίηση των συμβασιούχων, έξω οι εργολάβοι από τα νοσοκομεία, αυξήσεις στους μισθούς, ένταξη στα ΒΑΕ. Δεν είναι αιτήματα που βγάζουμε από το συρτάρι την τελευταία στιγμή και πάμε να τα ζυμώσουμε στον κόσμο. Είναι ώριμα αιτήματα που έχει παλέψει ο κόσμος ξανά και ξανά.

Αν βγούμε σε απεργίες όπως το προηγούμενο διάστημα που καταφέραμε να σταματήσουμε πολλές επιθέσεις, μπορούμε να τους τσακίσουμε. Αυτή η αυτοπεποίθηση έρχεται και από τις εικόνες προεκλογικά όταν καλούσαμε σε ψήφο στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, από το πόσος κόσμος άκουγε με πολύ προσοχή αυτό που είχε να πει η αντικαπιταλιστική αριστερά».

Μάνος Νικολάου

16/5, Γενική συνέλευση στον Δήμο Κερατσινίου. Φωτό: ΣΕΚ Κερατσινίου/fb

Αντικαπιταλιστές στη μάχη των εκλογών

Αγωνιστικά και αντικαπιταλιστικά, μέχρι την τελευταία ημέρα, συνεχίστηκε η προεκλογική καμπάνια της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε όλη τη χώρα. Μετά την επιτυχημένη κεντρική συγκέντρωση στα Προπύλαια τη Δευτέρα 15 Μάη, τη σκυτάλη πήραν οι άλλες πόλεις με επίσης μαζικές και μαχητικές συγκεντρώσεις.

Γιάννενα

Σε ψήφο ανατροπής κάλεσαν, στη γεμάτη αίθουσα συσκέψεων της Περιφέρειας, οι ομιλητές και οι ομιλήτριες στη συγκέντρωση στα Γιάννενα την Τρίτη 16 Μάη. «Η συμμετοχή δεκάδων αγωνιστών/τριών από τους χώρους δουλειάς και των σχολών ήταν έμπνευση για να κλιμακώσουμε τη δράση μας στην τελική ευθεία», μας είπε η **Λουίζα Γκίκα**, υποψήφια στο νομό Ιωαννίνων που ήταν και ομιλήτρια.

Η ίδια μαζί με τους συνυποψήφιους της **Φωτεινή Γκούρα** και **Νίκο Ζήκο** άνοιξαν την εκδήλωση και ακολούθησαν ο Δημήτρης Ζώτος, δικηγόρος της οικογένειας του Σαχζάτ Λουκμάν και πολλών θυμάτων ρατσιστικής βίας, υποψήφιος στην Α' Αθήνας και ο **Μιχάλης Ρίζος**, πρόεδρος του Σωματίου Εργαζόμενων στο Αττικό Νοσοκομείο. Παρότι ο καιρός δεν επέτρεψε να γίνει η συγκέντρωση στην κεντρική πλατεία όπως ήταν προγραμματισμένο, οι σημαίες δεν σταμάτησαν να ανεμίζουν ενώ οι ομιλίες εναλλάσσονταν με συνθήματα για την ανάγκη της σύγκρουσης με το σύστημα, για την αντικαπιταλιστική ανατροπή.

Πάτρα

Ακολούθησε την Τετάρτη 17/5 η προεκλογική συγκέντρωση στην πλατεία Όλγας στην Πάτρα, με τη συμμετοχή πάνω από 100 ατόμων, εργαζόμενων από νοσοκομεία, σχολεία, ιδιωτικό τομέα, φοιτητών/τριών και νέων από διάφορες σχολές και χώρους, αγωνιστών/τριών των κινημάτων. Τη συγκέντρωση άνοιξε η **Κωνσταντίνα Λιόντου**, μεταπτυχιακή φοιτήτρια, μέλος του συντονιστικού της ΑΝΤΑΡΣΥΑ Πάτρας και συνέχισαν οι υποψήφιοι στο νομό Αχαΐας **Γιάννης Αγγελόπουλος**, μέλος του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης και **Χρήστος Κοσίνας**, υπ. Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Πατρών, πρόεδρος του Σωματίου Εργαζόμενων στην Έρευνα και στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση -Πα-

ράρτημα Αχαΐας, μέλος του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Στο τέλος των ομιλιών, παρουσιάστηκε ολόκληρο το ψηφοδέλτιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στον νομό Αχαΐας.

Το μήνυμα που δόθηκε τόσο από τους ομιλητές όσο και από τον κόσμο που παρευρέθηκε και συμμετείχε στη συγκέντρωση ήταν, όπως αναφέρει η τοπική ΑΝΤΑΡΣΥΑ, πως: «Στήριξη-ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ σημαίνει μία πραγματική εργατική αντιπολίτευση. Για να φέρουν οι αγώνες στο σήμερα πραγματικές ουσιαστικές νίκες για την ταξικά πληττόμενη πλειοψηφία. Για αγώνες ρήξης και ανατροπής που θα ετοιμάζουν την εργατική απειθαροποίηση για την ολική ανατροπή του βάρβαρου αυτού συστήματος».

Θεσσαλονίκη

Μαζικότητα ήταν την επόμενη μέρα και η προεκλογική συγκέντρωση στη Θεσσαλονίκη που έγινε στην ΕΔΟΘ. Την παρουσίαση έκανε η υποψήφια με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Α' Θεσσαλονίκης **Χρύσα Καλογεράκη** και ακολούθησαν οι συνυποψήφιοί της **Νίκος Χατζάρας**, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων Αμπελοκήπων Μενεμένης, **Θανάσης Αγαπητός**, πρώην περιφερειακός σύμβουλος κεντρικής Μακεδονίας, πρόεδρος της Ένωσης Συνταξιούχων Εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης, **Κατερίνα Αβραμίδου**, συνταξιούχος νοσηλεύτρια στο ΨΝΘ και μέλος της Κίνησης για την Απεργιακή 8 Μάρτη, **Λήδα-Μαρία Δώδου**, περιφερειακή σύμβουλος Κεντρικής Μακεδονίας, ερευνήτρια, **Δήμητρα Κομνιανού**, συγκοινωνιολόγος, πρώην μέλος ΔΣ Σωματίου Μισθωτών Τεχνικών Μακεδονίας και **Χρήστος Καλουδάς**, φοιτητής στους Ηλεκτρολόγους Μηχανικούς Υπολογιστών του ΑΠΘ.

Το γεγονός ότι η εκδήλωση μεταφέρθηκε λόγω καιρού σε κλειστό χώρο δεν εμπόδισε να γίνει μια μεγάλη συγκέντρωση όπου κυριαρχούσε η αισιοδοξία και η αποφασιστικότητα για την κλιμάκωση των αγώνων απέναντι στο σύστημα της φτώχειας, του πολέμου, του ρατσισμού και του σεξισμού. «Κοντά 200 άτομα παραβρέθηκαν στη συγκέντρωση, εργαζόμενοι/ες από δήμους, σχολεία, νοσοκομεία και άλλους χώρους σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, φοιτητές και φοιτήτριες από πολλές σχολές, συνταξιούχοι», μας είπε ο **Ευκλείδης Μακρόγλου**, από το ΣΕΚ Θεσσαλονίκης.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΑΤΡΑ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Η εκλογική καμπάνια της ΑΝΤΑΡΣΥΑ βασίστηκε αποκλειστικά στις δυνάμεις των μελών της. Των αγωνιστών και των αγωνιστριών που οργάνωσαν περιοδείες και εκδηλώσεις σε δεκάδες εργατικούς χώρους και σχολές, που βγήκαν με τις προκηρύξεις και τις αφίσες στα χέρια σε πλατείες και γειτονιές, που συνέχισαν να βρίσκονται σε όλες τις κινητοποιήσεις των εργατών και της νεολαίας μέσα στην προεκλογική περίοδο. Κι αυτό είναι ένα ακόμα στοιχείο που πρέπει να ληφθεί υπόψη στην αποτίμηση των αποτελεσμάτων της και της ανόδου που κατέγραψε, κόντρα σε όλες τις αντιδημοκρατικές αποφάσεις της κυβέρνησης της ΝΔ αλλά και των «πετσωμένων» μιντιαρχών σχετικά με την παρουσίαση των κομμάτων.

Στην πραγματικότητα, η κάλυψη της εκστρατείας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήταν μηδαμινή. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η προβολή της κεντρικής προεκλογικής της συγκέντρωσης στην Αθήνα από την ΕΡΤ2 στις 2 μετά τα μεσάνυχτα. Όπως ανέφερε στην ανακοίνωσή της με τον εύγλωτ-

Κόντρα στους αποκλεισμούς

το τίτλο «Δημοκρατία «μαύρα μεσάνυχτα»: «Με την προβολή στις 2πμ καταργήθηκε ουσιαστικά η δυνατότητα τηλεθέσης της συγκέντρωσής μας, μία από τις ελάχιστες δυνατότητες που παρέχονται για την τηλεοπτική προβολή των θέσεών μας ενόψει των εκλογών.

Το γεγονός αυτό είναι αποτέλεσμα της απαράδεκτης ΚΥΑ, που προέκυψε μετά τη συνεδρίαση της διακομματικής επιτροπής, η οποία δίνει τη δυνατότητα να προβάλλονται οι εκπομπές παρουσίασης των θέσεων των κομμάτων μέχρι τις 3 τα ξημερώματα!

Είναι μία ακόμα έκφραση των αντιδημοκρατικών ρυθμίσεων για την προεκλογική περίοδο, που δεν εξασφαλίζουν στοιχειωδώς συνθήκες ισοτιμίας όσον αφορά την παρουσίαση των θέσεων των κομμάτων που παίρνουν μέρος. Κι αν στα κρατικά κανάλια η άποψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που παρεμβαίνει με 349 υποψηφίους/ες και πλήρη ψηφοδέλτια

στο 80% των περιφερειών, εξορίζεται σε ακατάλληλες ώρες, στα ιδιωτικά είναι σχεδόν εξαφανισμένη, παρότι κατέχουν δημόσιες συχνότητες.

Τα εμπόδια αυτά είναι ακόμα πιο σημαντικά για τις οργανώσεις της μαχόμενης Αριστεράς, όπως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που στηρίζονται αποκλειστικά στη συμμετοχή και συμβολή των μελών τους και των εργαζόμενων, ανέργων και νέων κι όχι σε παχυλές επιχειρηματικές ενισχύσεις και κρατικές επιχορηγήσεις.

Αντισυστημική δύναμη

Δεν έχουμε αυταπάτες για την αντιμετώπιση μιας αντισυστημικής δύναμης, όπως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Οι προσπάθειες εξοβελισμού και περιθωριοποίησης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι μια ένδειξη του πόσο οι θέσεις μας ενοχλούν και θεωρούνται απειλητικές για το σύστημα, την κυβέρνηση και τους μεγαλοεπιχειρηματίες. Όσο κι αν προσπαθούν να χαμηλώσουν τη φωνή μας, αυτή θα ακούγεται πιο

δυνατά χάρη στη δράση των αγωνιστών και των αγωνιστριών της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς τις επόμενες μέρες στη μεγάλη εξόρμηση για την ενίσχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και στις εκλογές της 21ης Μάη.

Δεν ξεχνάμε τους αγώνες που δώσαμε μαζί με τους εργαζόμενους της ΕΡΤ όταν η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων έριξε «μαύρο» στην ΕΡΤ. Συνεχίζουμε σ' αυτό το δρόμο για μία ανοικτή δημόσια τηλεόραση με έλεγχο από τους εργαζόμενους στην ΕΡΤ και την κοινωνία. Για μία τηλεόραση πραγματικής ενημέρωσης και πολιτισμού κι όχι κυβερνητικής προπαγάνδας».

Το αντιδημοκρατικό αυτό σκηνικό απογείωσε ο ΣΚΑΪ, προχωρώντας ακόμα και σε λογοκρισία κατά της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Συγκεκριμένα, την Παρασκευή 19 Μάη, ο τηλεοπτικός σταθμός πετσόκοψε το τρίλεπτο του **Γιάννη Σηφακάκη**, μέλους της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και υποψήφιου στην Α' Αθήνας, αφαιρώντας από το βίν-

τεο που έλαβε και ήταν υποχρεωμένος να προβάλλει την αντικυβερνητική εισαγωγή του. «Στις 21 Μάη μαυρίζουμε τη Νέα Δημοκρατία, με ψήφο ανατροπής στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ! Μαυρίζουμε την κυβέρνηση που δολοφονεί από τα Τέμπη μέχρι τον φράχτη του Έβρου, την κυβέρνηση των υποκλοπών, την κυβέρνηση των σεξιστών και των πλούσιων βιαστών, την κυβέρνηση που κάνει πλάτη στους φασίστες, που υπηρετεί τους βιομήχανους και τους εφοπλιστές, όλα τα αφεντικά που κλιμακώνουν τις επιθέσεις τους», είναι το λογοκρίμενο κομμάτι που προφανώς ενόχλησε την ιδιοκτησία του σταθμού.

Παρότι λιγοστές τόσο στα εθνικής εμβέλειας όσο και στα περιφερειακά ΜΜΕ, οι συνεντεύξεις και τα κείμενα των μελών και υποψηφίων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποτέλεσαν «όαση» αριστερής μαχητικής ανατρεπτικής αντιπολίτευσης στα εγκλήματα Μητσοτάκη. Με τον ίδιο ανατρεπτικό λόγο θα συνεχίσει στη νέα εκλογική αναμέτρηση, την ίδια ανατρεπτική πρακτική θα συνεχίσει μέσα στους αγώνες.

Έξω από δεκάδες εκλογικά κέντρα βρέθηκαν οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ την Κυριακή, καλώντας σε στήριξη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Οι συντρόφοι και οι συντρόφισσες του ΣΕΚ μας μεταφέρουν εικόνες από την επαφή τους με τον κόσμο.

«Πρώτα απ'όλα να πούμε ότι στα εκλογικά κέντρα των **Πετραλώνων**, αυτό που περιγράφουμε σαν αριστερό αντισυστημικό ρεύμα ήταν εμφανέστατο όλη την ημέρα», μας είπε ο **Γιάννης Μαραβελάκης**. «Το μεγαλύτερο κομμάτι κόσμου που ερχόταν να μαυρίσει την κυβέρνηση είχε τεράστια ανάγκη από πολιτική συζήτηση. Για όλα. Για το πώς θα ανατραπεί αυτή η πολιτική, για το πόσο αποτελεσματική είναι η αντιπολίτευση, για τους αγώνες και την προοπτική τους. Με ερωτήματα αλλά και διάθεση να ακούσει τη δική μας πρόταση έστω κι αν δεν στήριξε ΑΝΤΑΡΣΥΑ ή τη στήριξε τελικά μετά την επαφή του μαζί μας. Τα 25 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης και τα 8 τεύχη του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω που δώσαμε σε δυο σχολεία των Πετραλώνων δείχνουν την ανταπόκριση. Οι γνωριμίες που κάναμε και οι νέες σχέσεις που αποκτήσαμε ήταν πολλές. Μάλιστα, ένας εργαζόμενος στην Υγεία, με τον οποίο μιλήσαμε αφού είχε ψηφίσει και στηρίζει άλλο αριστερό ψηφοδέλτιο, αποφάσισε να οργανωθεί μαζί μας».

«Η εξόρμησή μας στο συγκρότημα των σχολείων της **Γκράβας** μας άφησε με τις καλύτερες εντυπώσεις», μας είπε ο **Νίκος Παπαευσταχίου**. «Υποδεχόμασταν τον κόσμο στην είσοδο κι ένα μεγάλο κομμάτι σταματούσε να μιλήσει μαζί μας. Οι συζητήσεις που κρατούσαν πιο πολύ κατέληγαν είτε σε εφημερίδα και περιοδικό, είτε ακόμα και σε απόφαση οργάνωσης μαζί μας. Μετανάστης με καταγωγή από την Αλβανία που συνόδευε φίλο του για να ψηφίσει γιατί ο ίδιος στερείται αυτού του δικαιώματος, έκανε το βήμα να οργανωθεί όταν ανοίξαμε τη συζήτηση για το πώς το ελληνικό κράτος αντιμετωπίζει τους μετανάστες και τους πρόσφυγες αλλά και για τους αγώνες που δίνουμε για άσυλο, χαρτιά, ανοιχτά σύνορα ενάντια στους δολοφονικούς φράχτες.

Αντίστοιχα γυναίκα καρκινοπαθής που είχε έρθει να ψηφίσει αποφάσισε να οργανωθεί μετά τη συζήτηση για τις μάχες υπεράσπισης του ΕΣΥ. Αλλά και κόσμος που δεν το αποφάσισε εκείνη τη στιγμή, άφησε στοιχεία για να συνεχίσουμε τη συζήτηση. Το θέμα της στρατεύσης στην επαναστατική αριστερά έκανε κλικ. Ταυτόχρονα πήρε εφημερίδα και περιοδικό

Δίπλα στον κόσμο του αγώνα

κόσμος που ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ ή ΚΚΕ και αναγνωρίζει τη δράση μας στο κίνημα. Προφανώς γνωρίσαμε και κόσμο που στήριζε ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Συνολικά το κλίμα ήταν θετικό, ανεξαρτήτως αν κάποιος/α μας ψήφισε ή όχι. Μια πολύ ενδιαφέρουσα εμπειρία, ειδικά για εμένα που δεν την είχα ζήσει ξανά».

«Στο 40ο και 102ο δημοτικό σχολείο στο **Γκύζη** διακινήθηκαν 21 εφημερίδες και 4 περιοδικά», μας είπε η **Θεοδώρα Καφίρα**. «Η ανταπόκριση αυτή ήρθε από κόσμο που στήριζε ΑΝΤΑΡΣΥΑ αλλά και συνολικότερα της αριστεράς. Που μας ήξερε από τις μάχες σε σχολεία και νοσοκομεία όπως πχ εργαζόμενη σε πανεπιστήμιο με την οποία συζητήσαμε για τον αγώνα ενάντια στην πανεπιστημιακή αστυνομία και όλες τις επιθέσεις της Κεραμέως ή άλλη εργαζόμενη που γνώριζε την επίθεση στον Κώστα Καταραχιά -ο οποίος ήταν μαζί μας. Η βασική κουβέντα ήταν για τη συνέχεια των αγώνων αμέσως μετά τις εκλογές. Η πλειοψηφία έλεγε ότι καμιά μάχη δεν τελειώνει με την κάλπη.

Υπήρχε κόσμος μεγάλης ηλικίας που στήριζε ΑΝΤΑΡΣΥΑ κι αυτό ήταν πολύ εμπνευστικό.

Για πολλούς που ψήφισαν ΣΥΡΙΖΑ, αυτή η επιλογή γινόταν όπως έλεγαν «με βαριά καρδιά», εκφράζοντας απογοήτευση για την αντιπολίτευση που έκανε και αναγνωρίζοντας ότι δεν αποτελεί εναλλακτική στο σύστημα. Κανένας οργανωμένος δεξιός δεν τόλμησε να κοντράρει την παρουσία μας στο σχολείο, ούτε και ψηφοφόρος τους. Δεν μιλούσαν. Επίσης αρκετός κόσμος άφησε στοιχεία επικοινωνίας για τη συνέχεια. Και η αλήθεια είναι ότι πλέον ανοίγει διάπλατα το θέμα της στρατηγικής και το γιατί είναι αναγκαία η ακόμα μεγαλύτερη στήριξη στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ».

«Το κύριο χαρακτηριστικό του κόσμου με τον οποίο ανοίξαμε τη συζήτηση στο 4ο Δημοτικό **Περιστερίου** και πήρε ψηφοδέλτιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήταν ότι προερχόταν από χώρους δουλειάς, όπως σχολεία και νοσοκομεία», μας είπε η **Λίλιαν Μπουρτίη**. «Κόσμος που γνωρίζαμε ήδη από τη γειτονιά, αλλά και κόσμος που μας ήξερε αυτός από τις μάχες που έχουμε δώσει. Πχ εργαζόμενη από τον Ευαγγελισμό που γνώριζε τον αγώνα ενάντια στην εκδικητική τοποθέτηση της Αργυρής Ερωτοκρίτου στην Πολυκλινική, άλλη εργαζόμενη από το

Αττικό, δασκάλες -μία εκ των οποίων μας δήλωσε «για σας ήρθα». Και κόσμος που δεν μας ψήφισε αλλά συζητήσε μαζί μας για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, συμφωνώντας πως ό,τι έχουμε καταφέρει είναι μέσα από τους αγώνες».

«Μεγάλο κομμάτι κόσμου στο 1ο Λύκειο **Αγίων Αναργύρων** ήταν αναποφάσιστο μέχρι την τελευταία στιγμή, ένιωθε μετέωρο. Και όταν ξεκινάγαμε τη συζήτηση γιατί να κάνουμε ΑΝΤΑΡΣΥΑ ώστε να αποτυπωθεί στην κάλπη το αντισυστημικό ρεύμα, ζητούσε ψηφοδέλτιο, έπαιρνε εφημερίδα και περιοδικό, κάθονταν στο τραπέζι μας», μας είπε η **Ιωάννα Παυλοπούλου**. «Νοσηλεύτρια από το Αγία Όλγα, πολύ θυμωμένη για όσα συμβαίνουν στο ΕΣΥ, οργανώθηκε μαζί μας. Άνθρωποι μεγαλύτερης ηλικίας εκφράζαν την αγωνία τους για το μέλλον των παιδιών τους, άλλοι μιλούσαν με οργή για τις επιθέσεις στο σύστημα υγείας και τα κοινωνικά αγαθά, για την ακρίβεια.

Πολλοί γνώριζαν την ΑΝΤΑΡΣΥΑ από τους αγώνες, από την Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη. Κόσμος της δουλειάς άφησε τηλέφωνο επικοινωνίας, όπως εργαζόμενη από τη ΔΕΔΔΗΕ, κι έχουμε να συνεχίσουμε τη συζήτηση και να τον καλέσουμε στην εκδήλωση την Πέμπτη στην Νομική. Όλες οι πρωτοβουλίες μας ήταν γνωστές. Δικαστικός αντιπρόσωπος είχε παρακολουθήσει το Στούντιο και είχε διαφωνήσει με την απόφαση της ΛΑΕ να συμμαχήσει με το ΜέΡΑ25. Κόσμος που «με κλειστή μύτη» ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ συζητήσε μαζί μας για τη συνέχεια. Είναι πραγματικό ότι έχουμε να κερδίσουμε ένα μεγάλο ακροατήριο τόσο στις επόμενες εκλογές όσο και στους αγώνες, γιατί είναι με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο ότι χρειάζεται σύγκρουση με το σύστημα».

«Το ενδιαφέρον του κόσμου στο 4ο Λύκειο **Αγίας Παρασκευής** για το εκλογικό κατέβασμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τη συνολική προοπτική της αποτυπώθηκε με 14 φύλλα της εφημερίδας, 7 περιοδικά, τρία βιβλία (για την Ψυχική Υγεία, για την Τρανς Απελευθέρωση, για την Ουκρανία) και μια πρόσκληση στον Μαρξισμό», μας είπε η **Μυρτώ Μαργέλη**. «Συναντήσαμε κόσμο από τους χώρους δουλειάς, πχ συνάδελφο του Κώστα Καταραχιά, αλλά και από τη γειτονιά. Μεγάλο κομμάτι ήταν αναποφάσιστο. Κι επειδή μας ήξερε καλά από τις μάχες και αναγνώριζε τη δράση μας, η κουβέντα ήταν αν αυτό αξίζει να αποτυπωθεί και στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό. Ανταπόκριση είχε και η εκδήλωση για τα αποτελέσματα την Πέμπτη στη Νομική».

Το ΜέΡΑ25 έχασε, σε σχέση με τις εκλογές του 2019, 40.000 ψήφους και από τις 194.576 (3,44%) βρέθηκε στις 154.185 (2,62%) και εκτός Βουλής. Μείωση κοντά στο 24%. Ήταν μία ήττα αν λάβει κανείς υπ' όψη του ότι δεν κέρδισε κάτι ούτε από την εκλογική "διεύρυνση" του ΜέΡΑ25 με την ΛΑΕ-ΑΑ. Το ερώτημα είναι γιατί;

Αμέσως μετά τα αποτελέσματα των εκλογών, ο Βαρουφάκης, προσπαθώντας να απαντήσει, δήλωσε ότι "αυτό οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στον ΣΥΡΙΖΑ που ενταφίασε την απλή αναλογική μη αποδεχόμενος την πρότασή μας εδώ και δύο χρόνια για μία προεκλογική σύμπραξη σε ένα κοινό μέτωπο ρήξης, με αποτέλεσμα να αναδυθεί αυτό το απίστευτο τσουνάμι της συντήρησης... ένας ΣΥΡΙΖΑ ο οποίος υποσχόταν στον κόσμο πράγματα που έπρεπε να γίνουν αλλά για να γίνουν χρειάζονταν η ρήξη την οποία η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ δαιμονοποίησε».

Η απόδοση της εκλογικής ήττας του ΜέΡΑ25 (και του ΣΥΡΙΖΑ) στην άρνηση του ΣΥΡΙΖΑ για προεκλογική σύμπραξη είναι λάθος. Στη πραγματικότητα, ένας από τους βασικούς λόγους της ήττας του ΜέΡΑ25 ήταν ότι κρατούσε "ανοικτή" μέχρι και το τέλος της προεκλογικής περιόδου την πρόταση για έναν "πραγματικό, ειλικρινή διάλογο... για τη συγκρότηση ενός πραγματικού προοδευτικού μετώπου το οποίο θα στηρίξει μια προοδευτική διακυβέρνηση, που θα εφαρμόσει ένα πραγματικά προοδευτικό, ανατρεπτικό, ριζοσπαστικό πρόγραμμα Ρήξης με την ολιγαρχία". Το ότι ο ΣΥΡΙΖΑ αναζητούσε την "προοδευτική διακυβέρνηση" με το ΠΑΣΟΚ, και όχι με το ΜέΡΑ25, δεν αναιρεί το γεγονός ότι για τον Βαρουφάκη θα μπορούσε να υπάρξει ένα πρόγραμμα "κυβερνητικής συνεργασίας" με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Αν το ΜέΡΑ25 συγκροτήθηκε, όπως γράφει ο Βαρουφάκης, για να "υπηρετήσει το ΟΧΙ και την ΡΗΞΗ... με ένα συνεπές Πρόγραμμα που προσφέρει άμεσα εφαρμόσιμες λύσεις στα μεγάλα κοινωνικά και οικολογικά προβλήματα..." τότε, ο προσανατολισμός για μία "προοδευτική κυβέρνηση με τον ΣΥΡΙΖΑ" (σε μία περίοδο μάλιστα που ο ΣΥΡΙΖΑ βάζει ταφόπλακα στους αγώνες και στις διεκδικήσεις του κόσμου του αγώνα για να "συνομιλήσει" με τη μεσαία τάξη, συναινώντας στις βασικές επιλογές της κυβέρνησης), τότε έστειλε ένα λάθος μήνυμα στον κόσμο της αριστεράς που είναι και το ακροατήριο του ΜέΡΑ25.

Το ερώτημα είναι γιατί υπήρχε αυτός ο προσανατολισμός; Η απάντηση είναι ότι το ΜέΡΑ25, όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ, μοιράζονται την ίδια (αποτυχημένη) στρατηγική της διαχείρισης του καπιταλισμού. Είναι ένα κόμμα της αριστεράς του κοινοβου-

Η στρατηγική του "να σωθεί ο καπιταλισμός από την τεχνοφεουδαρχία" αποδείχθηκε αυτογκόλ

λευτικού δρόμου και της μεταρρύθμισης του καπιταλισμού. Για τον Βαρουφάκη, "το θέμα δεν είναι να σώσουμε τον καπιταλισμό, αλλά να τον σταθεροποιήσουμε, διότι αυτή η ελεύθερη πτώση βοηθά την Μαρίν Λε Πεν, τους φασίστες". Αυτή η στρατηγική καθορίζει και το πρόγραμμα, τις πολιτικές συμμαχίες και την ταξική αναφορά.

Απροσδιόριστη "ρήξη"

Το Πρόγραμμα του ΜέΡΑ25 είχε στον πυρήνα του την "δημιουργική ασάφεια" της "υπεύθυνης ανυπακοής" και την απροσδιόριστη "ρήξη για την επιβίωση αυτού του λαού" γεμάτο με πόλικους νεολογισμούς, ευφάνταστους όρους και φαντασικές ιδέες. Μία προσπάθεια να γεφυρώσει τον νεοφιλευθερισμό με τον κεντρισμό, ανακατεύοντας και λίγες αναφορές στον μαρξισμό, για να βρει "έξυπνες λύσεις" που θα μεταρρυθμίσουν το σύστημα ώστε η οικονομία να λειτουργεί χωρίς στρεβλώσεις, που προκαλούνται είτε από το κράτος, είτε από την "ολιγαρχία", για να είναι κερδοσύννομοι όλοι οι "πολίτες". Αλλά αν ο ΣΥΡΙΖΑ του 2015 αποδείχθηκε τραγωδία, το ΜέΡΑ25 του 2023 είναι φάρσα.

Το ευρύ κοινό στην Ελλάδα, γνώρισε τον Βαρουφάκη με την κυκλοφορία του βιβλίου, που έγραψε μαζί με τους Galbraith και Holland (σύμβουλος του Ζακ Ντελόρ, του τότε Προέδρου της Κομισιόν), «Μια τριτοπαθής πρόταση για την επίλυση της κρίσης του ευρώ». Αυτή η "με-

τριοπαθής" πρόταση περιλαμβάνει τη δημιουργία ενός πανευρωπαϊκού μηχανισμού συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης του τραπεζικού κεφάλαιου μακριά από κάθε δυνατότητα παρέμβασης των κρατών μελών. Το δημόσιο χρέος των χωρών-μελών να χωρίζεται σε δυο μέρη: ένα «Κατά Μάαστριχτ Νόμιμο» δηλαδή (σο με το 60% του ΑΕΠ της χώρας και ένα «υπερβάλλον». Το πρώτο να αναχρηματοδοτείται από την ΕΚΤ με χαμηλά επιτόκια και το δεύτερο να τιμωρείται με επιπλέον πανωτόκια (spread). Η χρηματοδότηση δημοσίων επενδύσεων και προγραμμάτων ανακούφισης της ανθρωπιστικής κρίσης να γίνεται μέσα από την έκδοση ομολόγων που θα είναι «αξιόπιστα» γιατί θα έχουν μερική κάλυψη από την ΕΚΤ. Να σημειωθεί ότι, στη περίοδο της κρίσης στην πανδημία, η Λαγκάρντ και η ΕΚΤ εφάρμοσαν ένα πακέτο μέτρων με αυτή τη λογική και κατεύθυνση.

Ο Τσίπρας έφερε τον Βαρουφάκη στον ΣΥΡΙΖΑ ως μία "μεταγραφή από τα δεξιά" στη περίοδο της προσαρμογής του ΣΥΡΙΖΑ προς τον "ρεαλισμό" παραμονές των εκλογών του 2015. Πίσω από την "καταργήση των μνημονίων με ένα Νόμο και ένα Άρθρο" και "οι αγορές θα χορεύουν πεντοζάλι", ο Βαρουφάκης ανέλαβε, ως Υπουργός Οικονομικών, την "ανατροπή των μνημονίων" μέσα από τη «σκληρή διαπραγμάτευση» με τους δανειστές και την Τρόικα με στόχο να τους πείσει ότι το Grexit θα είχε μεγαλύτερο οικονομικό κόστος

για την ΕΕ από ό,τι η διευθέτηση του ελληνικού χρέους χωρίς μνημόνια. Δηλαδή, αν η Ελλάδα αντί για μνημόνια λιτότητας είχε ευρωπαϊκά προγράμματα ανάπτυξης θα μπορούσε να μπει σε ανάπτυξη, να αυξήσει το ΑΕΠ και να κάνει το χρέος διαχειρίσιμο και αποπληρωτέο προς τους δανειστές και την Τρόικα. Έτσι, όλοι θα ήταν ευχαριστημένοι. Η κατάληξη αυτής της "σκληρής διαπραγμάτευσης" είναι γνωστή.

Όρκο πίστης στην ΕΕ

Μπορεί ο Βαρουφάκης να έβγαλε, έστω και αργά, το συμπέρασμα από αυτή την εμπειρία, ότι «αυτή η ΕΕ δεν μεταρρυθμίζεται», αλλά αυτό δεν μεταφράζεται στο πρόγραμμα με ρήξη - αποδέσμευση από την ευρωζώνη και την ΕΕ. Αυτό φάνηκε και με το περιβόητο σχέδιο «Δήμητρα», με την πρόταση, δηλαδή, ύπαρξης παράλληλων συστημάτων συναλλαγών και ρευστότητας για να γλυτώσουν οι πολίτες (από τον εργαζόμενο και τον άνεργο μέχρι τους επιχειρηματίες) τα "χαράτσια" των ιδιωτικών τραπεζών. Μία πρόταση που δεν έχει, όχι την κρατικοποίηση των τραπεζών, αλλά ούτε καν την αποκατάσταση του ελέγχου της Τράπεζας της Ελλάδος από την κυβέρνηση και την αποκοπή της από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Όταν η ΝΔ και ο Μητσοτάκης, σε μια προσπάθεια να πιέσουν το ΣΥΡΙΖΑ, κινδυνολογούσαν για τον "μελλοντικό κυβερνητικό εταίρο" Βαρουφάκη ότι «θέλει να κλείσει τις τράπεζες» και «να μας

επιστρέψει στη δραχμή», ο ίδιος ο Βαρουφάκης αναγκάστηκε να δώσει "όρκους πίστης" στο ευρώ, στην ΕΚΤ και στην ίδια την ΕΕ.

Δεν είναι μόνο η οικονομική - δημοσιονομική πολιτική. Ας πάρουμε τις ιδιωτικοποιήσεις που αποδείχθηκε κεντρικό ζήτημα μετά το έγκλημα στα Τέμπη. Όταν η πλειοψηφία του κόσμου απαιτεί να σταματήσουν οι ιδιωτικοποιήσεις και την κρατικοποίηση των σιδηροδρόμων και όλων των υπηρεσιών κοινωνικών αγαθών, η πρόταση του ΜέΡΑ25 "πετάει τη μπάλα στην εξέδρα" με το "ούτε κρατισμός, ούτε ιδιωτικοποίηση".

Επειδή η αντίληψη του ΜέΡΑ25 είναι ότι οι όποιες αλλαγές έρθουν στην κοινωνία θα είναι από "τα πάνω", είτε από μία "προοδευτική κυβέρνηση" είτε από την "κοινοβουλευτική δράση", δεν πιστεύει, και άρα δεν οργανώνει, στους αγώνες των "από κάτω" σαν τη δύναμη που μπορούν να διεκδικήσουν και να κερδίσουν. Η "συνεισφορά" του ΜέΡΑ25 στις απεργίες και στις κινητοποιήσεις ήταν η "μεταφορά" στη Βουλή μέσω "επερωτήσεων" προς τα αρμόδια υπουργεία.

Στη πραγματικότητα, η αντίθεση για το ΜέΡΑ25 δεν είναι κεφάλαιο - εργασία αλλά η "ολιγαρχία" κόντρα στην πλειοψηφία της κοινωνίας που μπορεί να περιλαμβάνει από τους εργαζόμενους μέχρι την "υγιή επιχειρηματικότητα που συνθλίβεται κάτω τις στρεβλώσεις της ελεύθερης αγοράς που προκαλεί η ολιγαρχία". Έτσι, η εργατική τάξη όχι μόνο δεν έχει κεντρικό πρωτοπόρο ρόλο αλλά υποβιβάζεται σε ένα κομμάτι του κοινωνικού παζλ.

Το ΜέΡΑ25 λειτουργεί ως ένα προσωποκεντρικό αρχηγικό κόμμα, στη βάση της αναγνωρισιμότητας, των ιδεολογικών θέσεων και των πολιτικών πρωτοβουλιών του Γιάννη Βαρουφάκη. Ήταν λάθος η προσχώρηση σε αυτό από στελέχη της ΛΑΕ και δικαίωθηκε η κριτική που άσκησαν πολλά μέλη της ΛΑΕ που διαφώνησαν δημόσια με αυτή την επιλογή.

Αυτές οι εκλογές έδειξαν ότι, στην εποχή της πολύπλευρης κρίσης του καπιταλισμού, χρειαζόμαστε μία Αριστερά που δεν θα ψάχνει κυβερνητικές συνεργασίες για "έξυπνες" μεταρρυθμίσεις που θα "σώσουν τον καπιταλισμό από τον εαυτό του", αλλά που θα οργανώνει και στηρίζει τους αγώνες της εργατικής τάξης σαν την μοναδική δύναμη που μπορεί να αλλάξει την κοινωνία. Μία αριστερά που απέναντι στη "δημιουργική ασάφεια" θα προβάλλει το μεταβατικό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα. Ένα πρόγραμμα που συνδέει τους αγώνες του σήμερα με την αντικαπιταλιστική ανατροπή, ένα πρόγραμμα που δεν θα το επιβάλλει μία "προοδευτική κυβέρνηση" αλλά η ίδια η εργατική τάξη παίρνοντας την εξουσία.

Γιώργος Ράγκος

«**Η** ενίσχυση της πολιτικής επιρροής του ΚΚΕ, ιδιαίτερα σε σημαντικά αστικά κέντρα της χώρας, σε εργατικές γειτονιές των μεγάλων πόλεων, σε περιοχές όπου συγκεντρώνεται μεγάλο μέρος του βιομηχανικού και γενικότερα του εργατικού δυναμικού, όπως για παράδειγμα στην Αττική, είναι ελπιδοφόρα μηνύματα, που ανοίγουν δρόμο στο αύριο», δήλωσε ο γγ του ΚΚΕ Δ. Κουτσούμπας, σχολιάζοντας την αύξηση των ψήφων (125.000 περισσότεροι από το 2019) και του ποσοστού του κόμματος από 5,3% σε 7,23%. «Το ΚΚΕ θα αξιοποιήσει τη δύναμη που του έδωσε ο λαός στην κάλπη, για να συμβάλει και μέσα στη Βουλή και στους δρόμους του αγώνα για την οργάνωση της λαϊκής αντίστασης, της αντεπίθεσης στον δρόμο της ανατροπής» τόνισε.

Για τους περισσότερους εργαζόμενους/ες και νέους/ες, που το βράδυ των εκλογών ήθελαν να δουν την κυβέρνηση Μητσοτάκη να καταβαρθώνεται και τα κόμματα της Αριστεράς να ανεβαίνουν, η άνοδος του ΚΚΕ ήταν μια ευχάριστη εικόνα. Αλλά δεν μπορούμε να αναθέσουμε τις ελπίδες για στήριξη των αγώνων στην υπόσχεση της ηγεσίας του ΚΚΕ ότι θα συμβάλει σε «λαϊκή αντεπίθεση».

Σε καμιά από τις μεγάλες μάχες που άνοιξαν μέσα στην προηγούμενη τετραετία δεν επιδίωξε να κλιμακώσει την αντίσταση σε μια κατεύθυνση μετωπικής σύγκρουσης με την κυβέρνηση της ΝΔ ούτε (πολύ περισσότερο) με το σύστημα συνολικά. Δεν αξιοποίησε ούτε τα συνδικάτα που ελέγχει το ΠΑΜΕ ούτε την ισχυρή παρουσία του στα υπόλοιπα, για να κλιμακώσει και να συντονίσει τους αγώνες και τις απεργίες που ξέσπασαν στα νοσοκομεία, στον επισιτισμό, στους εκπαιδευτικούς, στους καλλιτέχνες και πολλούς άλλους χώρους.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της κατεύθυνσης, ήταν η στάση του στη γενική συνέλευση του ΣΕΗ όπου ψήφισε μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ ενάντια στην κλιμάκωση της απεργίας στους ηθοποιούς, κόντρα στην διάθεση εκατοντάδων αγωνιστών-τριών. Μια μαχητική διάθεση που απειλούσε να δώσει ακόμη μεγαλύτερη δυναμική στις καταλήψεις των θεάτρων από τους σπουδαστές και τους εργαζόμενους. Το ίδιο συνέβη και στα πανεπιστήμια, όπου η ΚΝΕ παρότι είναι πρώτη δύναμη, ήταν κόντρα σε οποιαδήποτε πρωτοβουλία για ένα μαζικό κίνημα καταλήψεων, παρότι οι αφορμές που έδωσε η κυβέρνηση, ήταν πολλές. Με δεδομένη την απόφαση του ΣΥΡΙΖΑ να ασκήσει «υπεύθυνη αντιπολίτευση» στη ΝΔ, το ΚΚΕ είχε όλη τη δυνατότητα να μπει σφήνα παίζοντας τον ρόλο του πυροδότη σε ένα κίνημα με στόχο να τσακίσει την κυβέρνηση Μητσοτάκη, στρέφοντας όλη την κοινωνία προς τα αριστερά.

Δεν το έκανε, και ο λόγος τον οποίο επικαλείται είναι ο «αρνητικός συσχετισμός δυνάμεων», ότι «πρέπει να θέλει και ο κόσμος». Πρόκειται για μια διαχρονική δικαιολογία. Το ίδιο έλεγε το 2006-07, όταν οι απεργίες διαρκείας των εκπαιδευτικών και οι φοιτητικές καταλήψεις άνοιγαν το δρόμο για την εξέγερση Γρηγορόπουλου και την πτώση της κυβέρνησης Καραμανλή δυο χρόνια αργότερα. Το ίδιο έλεγε το 2012, όταν οι δεκάδες πανεργατικές απεργίες, απεργίες διαρκείας και καταλήψεις χώρων δουλειάς, διέλυσαν το ΠΑΣΟΚ και γκρέμισαν τη ΝΔ στο χαμηλότερο ποσοστό της, το 18% του Σαμαρά, οδηγώντας σε άνοδο

Ο κοινοβουλευτικός δρόμος δισσώζει αρνητικούς «συσχετισμούς δυνάμεων»

όλη την Αριστερά και χαρίζοντας στο ΚΚΕ ένα 8,48%. Το μεγαλύτερο ποσοστό από το 1989, όταν με τον ενιαίο **Συνασπισμό** είχε πάρει 13,13%. Αλλά οι συσχετισμοί συνέχισαν να παραμένουν «αρνητικοί».

«Δεν θα σπάσει ούτε τζάμι»

Ο λόγος για τον οποίο η ηγεσία του ΚΚΕ έχει πάρει διαζύγιο με τις απεργίες διαρκείας και τις καταλήψεις δεν είναι απλά μια λάθος ανάγνωση της πραγματικότητας. Είναι ότι εδώ και δεκαετίες, παρά τις συνεχείς της γενικές αναφορές στην επανάσταση και τον σοσιαλισμό, έχει υποταχτεί στον κοινοβουλευτικό δρόμο αρνούμενη να στηρίξει και να δώσει επαναστατική προοπτική σε οποιοδήποτε κίνημα ξεδιπλώνεται από τα κάτω. Το 2008 το ΚΚΕ ήταν απών από την εξέγερση για τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου. «Δεν ήταν εξέγερση. Με την πραγματική λαϊκή εξέγερση δεν θα σπάσει ούτε ένα τζάμι» έλεγε η τότε η γγ του κόμματος, **Α. Παπαρήγα**. Το 2011 απείχε από το κίνημα «των πλατειών» καταγγέλλοντάς το ότι «δεν είναι συνειδητό». Δεν υπάρχουν «αριστεροί», μόνο οι «κομμουνιστές είναι αριστεροί» ήταν το ρεφρέν.

Στην μεγαλύτερη κορύφωση ταξικής πάλης των τελευταίων πενήντα χρόνων, στο δημοψήφισμα του 2015, όταν ένα 63% του κόσμου κινήθηκε στην κατεύθυνση της ανατροπής και της ρήξης με ΕΕ, ΔΝΤ και δανειστές, κάλεσε σε λευκό και μετά σε λευκό και αποχή από το δημοψήφισμα. Απείχε από τα τεράστια συλλαλητήρια των ημερών και απομόνωσε τον εαυτό του από τα πιο μαχητικά κομμάτια της τάξης. Η στάση του ήταν το ίδιο υπονομευτική

για το κίνημα όσο και η κωλοτούμπα του Τσίπρα που μετέτρεψε το ΟΧΙ σε «Ναι».

Ήταν όμως υπονομευτική και για την ίδια του την εκλογική δύναμη. Στη διάρκεια της τετραετίας του ΣΥΡΙΖΑ και περισσότερο την τελευταία τετραετία, το ΚΚΕ επιχείρησε να επικοινωνήσει με ευρύτερα κομμάτια κόσμου. Στην τρέχουσα προεκλογική του καμπάνια υιοθέτησε, με είκοσι χρόνια καθυστέρηση, το σύνθημα «τα κέρδη τους, οι ζωές μας» (το σύνθημα που εισήγαγε το 2001 το ΣΕΚ με το κίνημα της Γένοβας και τότε το ΚΚΕ λοιδορούσε σαν ομορτυνιστικό) σαν κεντρικό του προεκλογικό σύνθημα.

Μέσα στο εκρηκτικό κλίμα των απεργιών και διαδηλώσεων μετά τα Τέμπη, αυτό το σύνθημα θα μπορούσε να γίνει κεντρικό για μια απεργιακή κλιμάκωση που θα μπορούσε να διαλύσει τη ΝΔ και να ενισχύσει παραπάνω το ίδιο το ΚΚΕ. Αλλά αυτό δεν συνέβη. Την ίδια στιγμή που το 70% του κόσμου στις δημοσκοπήσεις ζητούσε την επανακρατικοποίηση του ΟΣΕ -και ο Τσίπρας απαντούσε με «επαναδιαπραγμάτευση της σύμβασης με την εταιρία»- το ΚΚΕ έκανε δύο βήματα πίσω: «Δεν θα μας σώσει μία καλύτερη ιδιωτικοποίηση, ένας δήθεν πιο αυστηρός δημόσιος έλεγχος, ούτε μία "επανακρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση"» δήλωνε ο Δ. Κουτσούμπας σε ημερίδα για τις μεταφορές. «Το ΚΚΕ δεν δίνει τη μάχη ενάντια στην πολιτική της "απελευθέρωσης" και της εμπορευματοποίησης με τη σημαία τού χτες, της επιστροφής στο κρατικό μονοπώλιο της δικτατορίας του κεφαλαίου, αλλά με τη σημαία της κοινωνικοποίησής τους, με την εργατική τάξη, τον λαό στο τιμόνι της εξουσίας».

Πάνω στο πιο κομβικό αίτημα που άνοιξε μετά τα Τέμπη, η ηγεσία του ΚΚΕ έβγαλε αριστερό φλας για να στρίψει δεξιά. Μέχρι το ζήτημα των μεταφορών να λυθεί με την κοινωνικοποίηση τους στον σοσιαλισμό, δεν κάνει διαφορά αν είναι ιδιωτικές ή δημόσιες. Τσάμπα μάλλον έγιναν οι αγώνες των εργαζομένων της ΕΑΣ και του Σταμούλου για επανακρατικοποίηση των λεωφορείων του 1990-93. Προφανώς το ΚΚΕ δεν διδάχθηκε τίποτε από την κατάληψη της ΕΡΤ, τον αγώνα που έδειξε το 2013 ότι ο εργατικός έλεγχος δεν είναι μακρινή ουτοπία.

Επόμενη μέρα

Αυτή η στάση δεν έχει μόνο σημασία για το τι συνέβη την προηγούμενη τετραετία αλλά και στο τι θα ακολουθήσει την επόμενη μέρα των εκλογών απέναντι στην όξυνση της επίθεσης, που έρχεται. Στηρίζουμε τους αγώνες των εργατών σήμερα για καλύτερες συνθήκες, συγκοινωνίες, αυξήσεις, απαντάει η ηγεσία του ΚΚΕ, αλλά οι κρατικοποιήσεις, η έξοδος από την ΕΕ, η διαγραφή του χρέους, δεν μπορούν να αποτελούν αιτήματα για το σήμερα, αναβάλλονται μέχρι να έρθει η εργατική εξουσία.

Και πώς θα έρθει αυτή; Ποια είναι η γέφυρα που θα μας μεταφέρει από τις διεκδικήσεις του σήμερα στη μελλοντική σοσιαλιστική κοινωνία; «Σήμερα, το Κόμμα μας διαθέτει σύγχρονο, επιστημονικά επεξεργασμένο Πρόγραμμα εξουσίας-διακυβέρνησης, το οποίο καταθέτει ανοιχτά στον λαό και είναι έτοιμο να το υπηρετήσει από κυβερνητικές θέσεις, όταν ο λαός το επιλέξει» έλεγε πριν λίγους μήνες ο Δημήτρης Κουτσούμπας. «Αυτό που επείγει είναι να ενισχυθεί το αγωνιστικό πνεύμα μέσα στην εργατική τάξη και όλο το λαό, σε συμπόρευση με το ΚΚΕ, που θα εκφράζεται και στην αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών παντού: Από το πρωτοβάθμιο σωματείο και το σύλλογο μέχρι τις βουλευτικές εκλογές, που θα γίνουν το αργότερο ως τις αρχές καλοκαιριού του 2023, αλλά και στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές τον Οκτώβρη του 2023».

Ο δρόμος για την εργατική εξουσία δεν είναι στρωμένος πάνω σε αέναες εκλογικές αναμετρήσεις περιμένοντας το 5% να μεγαλώσει λίγο-λίγο. Δεν είναι ο δρόμος της κάλπης, περιμένοντας να «ωριμάσουν οι συνθήκες». Είναι στρωμένος πάνω σε αγώνες με επαναστατική στρατηγική, χωρίς κοινοβουλευτικές αυταπάτες. Οργανώνοντας τις μάχες με απεργίες διαρκείας και καταλήψεις των χώρων δουλειάς και αντικαπιταλιστικά αιτήματα, εκεί που η ίδια η εργατική τάξη μπορεί να πάρει τον έλεγχο και να εφαρμόσει το δικό της μεταβατικό πρόγραμμα: Διαγραφή του χρέους, έξοδος από τη θανάσιμη θηλιά της ΕΕ, έξοδος από το ΝΑΤΟ και τους επικίνδυνους πολεμικούς του σχεδιασμούς, κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση των αφεντικών.

Να πάρει τον έλεγχο με επαναστατική προοπτική την επόμενη φορά που η κυβέρνηση θα επιχειρήσει να κλείσει ένα νοσοκομείο, να ιδιωτικοποιήσει το νερό, στα επόμενα Τέμπη, στο επόμενο Μάτι. Αυτός είναι ο δρόμος της ανατροπής, που οφείλει να ακολουθήσει το ΚΚΕ. Γιατί, αν κάτι ανέδειξε η τελευταία τετραετία, από τα νοσοκομεία την περίοδο της πανδημίας μέχρι τους σιδηροδρόμους, είναι ότι η εργατική τάξη είναι αυτή που μπορεί να «σώσει το λαό».

Γιώργος Πίπτας

Ξεσηκώνουμε σωματεία και συλλόγους για το Pride

Ένα σημαντικός σταθμός για το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα θα είναι το φετινό Pride της Αθήνας, που θα γίνει στις 10 Ιούνη. Η φετινή διαδήλωση Περηφάνιας θα γίνει μέσα σε μια δεύτερη προεκλογική περίοδο, στην οποία οι αγώνες θα έχουν ξανά τον πρώτο λόγο. Η διαδήλωση και η συμμετοχή της επαναστατικής αριστεράς σε αυτή, θα παίξει ρόλο στο να αναδειχθεί το σύνθημα «οι ΛΟΑΤΚΙ+ ζωές έχουν σημασία».

Η επίδραση των αγώνων στο πολιτικό σκηνικό είναι για μια ακόμη χρονιά εμφανής. Το σποτ της οργανωτικής επιτροπής του Pride φέτος έχει στο κέντρο του την ταυτότητα φύλου, την τρανσφοβία αλλά και τη συλλογική αντίσταση στις επιθέσεις. Πρόκειται για ένα μεγάλο προχώρημα από την περίοδο που τα ζητήματα φύλου εξοστρακίζονταν από τη συζήτηση για το κέντρο που μπορεί να έχει μια ημέρα Περηφάνιας. Το προχώρημα αυτό οφείλεται στη συνέχιση των αγώνων για τρανς και συνολικότερα ΛΟΑΤΚΙ+ ορατότητα καθώς και στις γέφυρες που έχουν χτιστεί ανάμεσα στο ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα και την οργανωμένη νεολαία κι εργατική τάξη.

Φέτος η Πρωτοβουλία «Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie Oh» βάζει στόχο για μια ακόμα μεγαλύτερη συμμετοχή της οργανωμένης εργατικής τάξης και των φοιτητικών συλλόγων

PRIDE 2022 Αθήνα. Φωτό: Αφροδίτη Φράγκου

στο Pride της Αθήνας. Μια από τις καθοριστικότερες περσινές συμμετοχές, το πανό της ΟΕΝΓΕ με σύνθημα «Δικαιοσύνη για τον Ζακ/τη Zackie Oh», ήρθε σαν αποτέλεσμα παρέμβασης της Πρωτοβουλίας. Επιπλέον, πριν το Pride, τουλάχιστον 14 σωματεία, συνδικάτα

και ομοσπονδίες, καθώς και 6 φοιτητικοί σύλλογοι είχαν απαιτήσει με ψηφίσματά τους δικαιοσύνη για τον Ζακ, εν όψει της δικαστικής απόφασης στη δίκη των δολοφόνων του, τον Μάη του 2022. Στο κείμενο του ψηφίσματος όλες αυτές οι συλλογικότητες τόνιζαν την

ανάγκη να τσακιστεί η ομοφοβία και η καταπίεση.

Η Πρωτοβουλία βάζει στόχο φέτος όλη αυτή η δυναμική να εμφανιστεί στους δρόμους, πλάι στις δεκάδες χιλιάδες κόσμου που αναμένεται να διαδηλώσουν στο Pride. Τις επόμενες μέρες θα παρέμβει στις συνελεύσεις και τα ΔΣ σωματείων και συλλόγων διεκδικώντας στήριξη και συμμετοχή στο Pride. Θα οργανώσει επίσης ανοιχτή συζήτηση την ημέρα του Pride στην πλατεία Συντάγματος, με κέντρο το τι μάχες δίνει το κίνημα και πώς συνεχίζει για να κερδίσει.

Στην προκήρυξη που έχει ήδη κυκλοφορήσει και θα διακινήσει μαζικά τις επόμενες 2,5 εβδομάδες σε χώρους εργασίας, γειτονιών και σχολές, αναφέρει μεταξύ άλλων: «Στην Ελλάδα καμία κυβέρνηση δεν έχει σταματήσει την ομοφοβία και την τρανσφοβία. Το μόνο που μπορεί να επιβάλει στην πράξη τα δικαιώματά μας είναι οι αγώνες μας και η διεθνής αλληλεγγύη της εργατικής τάξης. Γι' αυτό σας καλούμε να συμμετάσχετε μαζί μας στην μεγάλη διαδήλωση του Pride στις 10 Ιουνίου στην Πλατεία Συντάγματος αγωνιζόμενες/οι ενάντια σε κάθε μορφή καταπίεσης που θέλει να επιβληθεί πάνω στα σώματά μας. Ελάτε να το οργανώσουμε μαζί!»

Αφροδίτη Φράγκου

Οι G7 γρυλλίζουν και οι υπόλοιποι φουσκώνουν τα μπράτσα τους

Η Σύνοδος κορυφής της G7 στη Χιροσίμα -σημαδιακό μέρος- της Ιαπωνίας το περασμένο Σαββατοκύριακο ήταν μια σύνοδος πολέμου. Πρώτον, σηματοδότησε ένα ακόμη βήμα των ΗΠΑ να συσπειρώσουν τις κορυφαίες καπιταλιστικές δυνάμεις - όχι μόνο τα μέλη της G7, Βρετανία, Καναδά, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία και Ιαπωνία, αλλά αυτή τη φορά και την Βραζιλία, την Ινδία, τη Νότια Κορέα και το Βιετνάμ - εναντίον της Κίνας.

Οι G7 εξέδωσαν αυτό που η ιστοσελίδα Politico αποκάλεσε «σκληρό μήνυμα στο Πεκίνο». Κατήγγειλε τον «οικονομικό εξαναγκασμό» που ασκεί η Κίνα και την προειδοποίησε ενάντια σε κάθε προσπάθεια επανένταξης της Ταϊβάν, που υποστηρίζεται από τις ΗΠΑ, με τη βία.

Γράφει ο Αλέξ Καλλίνικος

Η κατηγορία για «οικονομικό εξαναγκασμό» είναι γελοία υποκριτική.

Είναι αλήθεια ότι η Κίνα έχει χρησιμοποιήσει το μπλοκάρισμα της πρόσβασης στην αγορά της και άλλα παρόμοια μέτρα ως μορφή πολιτικής πίεσης, για παράδειγμα, στην Αυστραλία και τη Νότια Κορέα. Αυτή η τακτική της γύρισε μπουμέρανγκ, ωθώντας και τα δύο κράτη, παρά τους στενούς οικονομικούς δεσμούς τους με την Κίνα, προς τις ΗΠΑ και το σύστημα συμμαχιών τους.

«Οικονομικός εξαναγκασμός»

Όμως, τι άλλο από «οικονομικός εξαναγκασμός» είναι η επιβολή της νεοφιλελεύθερης «Συναίνεσης της Ουάσιγκτον» στα υπερχρεωμένα κράτη του Τρίτου Κόσμου μέσω του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Παγκόσμιας Τράπεζας που κυριαρχούνται από τις ΗΠΑ; Το όπλο των κυρώσεων που χρησιμοποιούν όλο και περισσότερο οι ΗΠΑ, όχι μόνο εναντίον της Ρωσίας, δεν είναι «οικονομικός εξαναγκασμός»; Η Ε.Ε, στερούμενη στρατιωτικής ισχύος, ειδικεύεται στον «οικονομικό εξαναγκασμό», τον οποίο χρησιμοποίησε την τελευταία δεκαετία εναντίον της Ελλάδας, της Βρετανίας και της Ελβετίας.

Παρ' όλα αυτά, η Σύνοδος Κορυφής θα θεωρηθεί μάλλον επιτυχία για τον πρόεδρο των ΗΠΑ Τζο Μπάιντεν και τον οικοδεσπότη, τον Ιάπωνα πρωθυπουργό Γιούκιο Κισίν-

τα. Η σύγκρουση με την Κίνα, λέει ο Κρίστοφερ Γουίλκοξ της τράπεζας Nomura, «είναι πολύ καλή για την Ιαπωνία: την τέταρτη μεγαλύτερη οικονομία στον κόσμο, με πολύ βαθιές αγορές για επενδύσεις και εταιρείες παγκόσμιας κλάσης. Είναι το προφανές μέρος όπου όσοι διεθνείς επενδυτές, θέλουν να έχουν πρόσβαση στην Ασία, θα επενδύσουν τα επόμενα πέντε έως 10 χρόνια».

Ο δεύτερος λόγος για τον οποίο η G7 ήταν μια πολεμική Σύνοδος Κορυφής ήταν φυσικά η Ουκρανία. Περισσότερο από οτιδήποτε άλλο η σύνοδος ήταν μια ευκαιρία για τον Ουκρανό πρόεδρο Βλαντιμίρ Ζελένσκι να κάνει φιγούρα. Έφτασε μέσω της Σαουδικής Αραβίας, όπου είχε μιλήσει σε συνεδρίαση του Αραβικού Συνδέσμου.

Ο κύριος στόχος του Ζελένσκι στη Χιροσίμα φαίνεται ότι ήταν να στήσει ενέδρα στον Ναρέντρα Μόντι, πρωθυπουργό της Ινδίας, και στον πρόεδρο Λούλα της Βραζιλίας. Και οι δύο κυβερνήσεις έχουν αρνηθεί να στηρίξουν τον πόλεμο «δι' αντιπροσώπων» των ΗΠΑ στην Ουκρανία και τις δυτικές οικονομικές κυρώσεις κατά της Ρωσίας. Αλλά οι προσπάθειες του Ζελένσκι να τους ντροπιάσει και να τους εντάξει στο φιλοπόλεμο στρατόπεδο φαίνεται ότι απέτυχαν. Δεν κατάφερε καν να συναντήσει τον Λούλα.

Όσο για την Ινδία, η απόφασή της να αρχίσει να εισάγει ρωσικό πετρέλαιο μετά την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία πέρσι τον Φλεβάρη, έπαιξε κρίσιμο ρόλο για να μείνει το καθεστώς του Βλαντιμίρ Πούτιν όρθιο. Ο Διεθνής Οργανισμός Ενέργειας ανέφερε ότι τον περασμένο μήνα οι ρωσικές εξαγωγές πετρελαίου έφτασαν στο υψηλότερο επίπεδο από την εισβολή. Το 80% είχε προορισμό την Κίνα και την Ινδία. Το ρωσικό πετρέλαιο πωλείται κάτω από τις παγκόσμιες τιμές αναφοράς.

Όσοι πιστεύει ότι, κατά τη διάρκεια μιας ενεργειακής κρίσης, ο Μόντι θα εγκαταλείψει το φθηνό ρωσικό πετρέλαιο εξαιτίας ενός κηρύγματος του Ζελένσκι, κοροϊδεύει τον εαυτό του. Και η Σαουδική Αραβία έχει αφηγήσει την πίεση των ΗΠΑ να συμμετάσχει στις κυρώσεις κατά της Ρωσίας και αντίθετα, συνεργάζεται στενά με τη Μόσχα στο καρτέλ πετρελαίου του ΟΠΕΚ+.

Η ώρα του παγκόσμιου Νότου...

Αυτά οδηγούν σε ένα γενικότερο συμπέρασμα. Όπως παραδέχθηκαν οι Φαινάνσιαλ Τάιμς την περασμένη εβδομάδα, «αυτή είναι η ώρα του παγκόσμιου Νότου... Πολλά μη δυτικά έθνη κοίταξαν την ολομέτωπη υποστήριξη της Δύσης προς την Ου-

κρανία και είδαν υποκριτικές δυνάμεις να δίνουν για άλλη μια φορά προτεραιότητα στα δικά τους συμφέροντα και ανησυχίες έναντι των μεγάλων παγκόσμιων ζητημάτων, όπως η υγεία και η κλιματική αλλαγή. Διαισθάνονται επίσης δύο μεγάλες ευκαιρίες: να εκμεταλλευθούν τον ανταγωνισμό ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Κίνα, και να προκαλέσουν μια από καιρό καθυστερημένη, όπως πιστεύουν, αναδιάρθρωση της παγκόσμιας τάξης πραγμάτων όπως αυτή οικοδομήθηκε μετά το 1945».

Οι πιο ισχυρές χώρες του Νότου δεν πρόκειται να εγκαταλείψουν τα πλεονεκτήματα που τους δίνει ο πόλεμος. Το ίδιο Σαββατοκύριακο που συνεδρίασε η G7, ο Κινέζος πρόεδρος Σι Τζινπίνγκ πραγματοποίησε, επιδεικτικά, σύνοδο κορυφής με πέντε πρώην σοβιετικές δημοκρατίες της Κεντρικής Ασίας στο Σιάν, πρωτεύουσα της κινεζικής αυτοκρατορίας των Τανγκ (618-907 μ.Χ.). Έτσι, το Πεκίνο μπορεί να είναι έτοιμο να στηρίξει οικονομικά τον Πούτιν, αλλά ταυτόχρονα караδοκεί στο «εγγύς εξωτερικό» του, ενώ εκείνος πολεμάει στα δυτικά του σύνορα. Οι G7 αντιπροσωπεύουν ένα συρρικνούμενο τμήμα της παγκόσμιας οικονομίας, και οι υπόλοιποι κάνουν όλο και περισσότερο ότι «φουσκώνουν τα μπράτσα τους» σε μια επίδειξη δύναμης.

Οι άρχουσες τάξεις και τα κράτη τους καλύπτουν πάντα τα συμφέροντα και τις φιλοδοξίες τους με επικλήσεις στη «διεθνή νομιμότητα» και το «διεθνές δίκαιο». Οι άρχουσες τάξεις της Ελλάδας και της Τουρκίας δεν είναι εξαίρεση. Η αντίπαλος πάντα παραβιάζει το διεθνές δίκαιο. Και μια σταθερή κατηγορία που εκτοξεύεται από την ελληνική διπλωματία είναι ότι η Τουρκία αμφισβητεί, με δηλώσεις και πράξεις, την Συνθήκη της Λωζάνης που υπογράφηκε τον Ιούλη του 1923.

Για την επίσημη, δηλαδή την αστική ιστοριογραφία τα πράγματα έγιναν κάπως έτσι: το έθνος βγήκε δυνατό από τους Βαλκανικούς Πολέμους και τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, αλλά δυστυχώς η «φαγωμάρα» των δυο μεγάλων παρατάξεων υπονόμωσε την Εκστρατεία στη Μικρά Ασία με αποτέλεσμα την τραγωδία της Μικρασιατικής Καταστροφής τον Σεπτέμβρη του 1922. Ύστερα, χρειάστηκε ο «δαιμόνιος» Βενιζέλος για να ξεκινήσουν οι συνομιλίες στην ελβετική πόλη τον Νοέμβρη του 1922 οι οποίες κατέληξαν στη Συνθήκη. Από τότε, «εμείς» είμαστε οι υπερασπιστές της και οι απέναντι οι αναθεωρητές της.

Είναι ένα αφήγημα που οι σιωπές του λένε περισσότερα από τις μισές αλήθειες του.

Από τις αρχές του 20ου αιώνα, οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί οξύνονταν και το 1914 θα οδηγούσαν στο μεγαλύτερο πολεμικό σφαγείο που είχε γνωρίσει η ανθρωπότητα, τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Τα Βαλκάνια έγιναν η εστία ανάφλεξης του πολέμου. Το προανάκρουσμα ήταν οι **Βαλκανικοί Πόλεμοι** του 1912-13.

Η Οθωμανική Αυτοκρατορία ήταν μια αναχρονιστική απολυταρχία, απομεινάρια της φεουδαρχίας που εξακολουθούσε να υπάρχει επειδή η κάθε Μεγάλη Δύναμη φοβόταν ότι αν η Αυτοκρατορία καταρρεύσει κερδισμένη θα έβγαине κάποια άλλη. Στις αρχές του 20ου αιώνα αυτή η «ισορροπία» κατέρρευε. Όλοι τρέχανε να εξασφαλίσουν οικονομικά, ακόμα και εδαφικά, οφέλη από την κρίση της. Για τις άρχουσες τάξεις των Βαλκανικών κρατών, ήταν η ευκαιρία να διεκδικήσουν ρόλο -και χώρο- σε αυτή τη μοιρασιά.

Η ελληνική άρχουσα τάξη έσπευσε να επωφεληθεί. Οι «εθνικοί θρίαμβοι» του 1912-13 διπλασίασαν την έκταση του ελληνικού κράτους. Υποτίθεται ότι η **Συνθήκη του Βουκουρεστίου** τον Αύγουστο του 1913 θα εξασφάλιζε με το κύρος της «διεθνούς νομιμότητας» το αποτέλεσμα των πολέμων με τους χιλιάδες νεκρούς, τραυματίες, πρόσφυγες. Όμως, σε ένα χρόνο ξέσπασε ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος. Το Βουκουρέστι ξεχάστηκε.

Η Ελλάδα μπήκε επίσημα στον

Ο Επ. Βενιζέλος υπογράφει την συνθήκη της Λωζάνης. Φωτό: Gamma Keystone/Getty

100 χρόνια από τη Συνθήκη της Λωζάνης

Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο το 1917 στο πλευρό των συμμάχων της **Αντάντ**. Το έπαθλο που διεκδικούσε η άρχουσα τάξη με τον Βενιζέλο επικεφαλής, ήταν λάφυρα από τη μοιρασιά της λείας. Έτσι ο ελληνικός στρατός βρέθηκε στις αρχές του 1919 στην Οδησό και τη Σεβαστούπολη, και την άνοιξη της ίδιας χρονιάς στη Σμύρνη. Έτσι ξεκίνησε η Μικρασιατική Εκστρατεία.

Φιλοδοξίες

Ενάμιση χρόνο μετά, ο Βενιζέλος επέστρεφε θριαμβευτής από το Παρίσι. Η **Συνθήκη των Σεβρών**, ήταν η επίσημη συνθήκη ειρήνης των χωρών της Αντάντ με την ηττημένη Οθωμανική Αυτοκρατορία. Ήταν επίσης, σύμφωνη με τον Βενιζέλο, η συνθήκη που έκανε πράξη το όνειρο για την «Ελλάδα των δυο ηπείρων και των πέντε θαλασσών». Δυο χρόνια μετά, αυτές οι φιλοδοξίες γίνονταν στάχτη στις φλόγες της Σμύρνης.

Στις διαπραγματεύσεις της Λωζάνης συμμετείχαν πέρα από την Ελλάδα και την Τουρκία -δηλαδή το κράτος που είχε δημιουργήσει το κίνημα του **Κεμάλ Ατατούρκ**- η Βρετανία, η Γαλλία, η Ιταλία, η Γιουγκοσλαβία, η Ρουμανία ακόμα και η ...Ιαπωνία (σύμμαχος της Αντάντ στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο). Επικεφαλής της ιταλικής αντιπροσωπείας ήταν ο **Μουσολίνι**.

Ο **Λόρδος Κέρζον**, υπουργός Εξωτερικών της Βρετανίας στις αρχές Οκτώβρη του 1923 εξήγησε στις αν-

τιπροσωπείες της Αυτοκρατορικής Διάσκεψης στο Λονδίνο τη διαφορά με προηγούμενες συνθήκες για παράδειγμα των Σεβρών. Αυτό που γινόταν στις προηγούμενες ήταν: «υπαγόρευση υπό την απειλή της ξιφολόγχης. Ο ηττημένος εχθρός γινόταν δεκτός μόνο για να ακούσει την ποινή του... Η Λωζάνη διέφερε. Μέχρι τώρα υπαγορεύαμε τις συνθήκες ειρήνης. Τώρα διαπραγματευτήκαμε μία με ένα εχθρό που διαθέτει στρατό».

Έτσι οι Σύμμαχοι αναγκαστήκανε να αναγνωρίσουν τη νέα Δημοκρατία της Τουρκίας, απέσυραν τις τελευταίες μονάδες που συνέχιζαν να κατέχουν την Κωνσταντινούπολη, να εγκαταλείψουν το αποικιοκρατικό καθεστώς των «διομοιογήσεων» (ιδιαίτερα προνόμια για τους υπηκόους και τις επιχειρήσεις τους). Επίσης, αναγνώρισαν την κυριαρχία της Τουρκίας στα Στενά, εξασφαλίζοντας όμως την ελευθερία διέλευσης για τα εμπορικά και πολεμικά πλοία τους.

Όμως, ο Κέρζον θεωρούσε ότι ο απολογισμός ήταν θετικός για τη Βρετανία και τους άλλους ιμπεριαλιστές. Η Συνθήκη της Λωζάνης επισημοποιούσε τα σύνορα του νέου τουρκικού κράτους και κατ' επέκταση ολόκληρης της Μέσης Ανατολής. Κι αυτά τα σύνορα ήταν αποτέλεσμα της κυνικής μοιρασιάς που είχαν κάνει η Βρετανία και η Γαλλία από την εποχή του πολέμου, με τη μυστική **Συμφωνία Σάικς-Πικό**.

Η Παλαιστίνη, το Ιράκ, η Συρία κι

ο Λίβανος γίνονταν επίσημα γαλλικά και βρετανικά προτεκτοράτα. Η Μοσούλη, στο σημερινό βόρειο Ιράκ, με τις πετρελαιοπηγές της θα κατοχυρωνόταν αργότερα στη Βρετανία. Οι Κούρδοι δεν αναφέρονται καν στα κείμενα της Συνθήκης. Το Κουρδιστάν μοιράστηκε ανάμεσα στην Τουρκία, τη Συρία, το Ιράν και το Ιράκ. Οι Άγγλοι ιμπεριαλιστές που το 1919-20 ενθάρρυναν τους Κούρδους να ξεσηκωθούν ενάντια στο κίνημα του Κεμάλ, το 1923-24 βομβάρδιζαν χωριά στο σημερινό ιρακινό Κουρδιστάν. Την ίδια τύχη είχαν και οι Παλαιστίνιοι. Η «διεθνής νομιμότητα», δηλαδή τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών, δεν είχε θέση για αυτούς.

Ακόμα και ο Μουσολίνι πήρε το «κατιτίς» του από την Συνθήκη. Η Τουρκία αποκήρυξε κάθε αξίωση για τα Δωδεκάνησα που είχε κατακτήσει η Ιταλία το 1912 μετά τον ιταλοτουρκικό Πόλεμο.

Σφιχταγκάλισμα

Ο Βενιζέλος είχε δυο «χαρτιά» στις διαπραγματεύσεις. Το ένα, ήταν το σφιχταγκάλισμα με τον βρετανικό ιμπεριαλισμό. Το δεύτερο ήταν η συγκρότηση της «στρατιάς του Έβρου» υπό τον υποστράτηγο **Θ. Πάγκαλο** με δύναμη που έφτασε τις 100 χιλιάδες άνδρες.

Η στρατιά συγκροτήθηκε με «αυστηρά μέτρα» αποκατάστασης της πειθαρχίας: «Εις την Θράκην οι στρατιώται επυροβόλουν κατά των αξιωματικών, όταν τους απηύθυνον

διαταγάς» αναφέρει ο ιστορικός Γρ. Δάφνης. Ο Πάγκαλος επέβαλε την ποινή του θανάτου για λιποταξία και προχώρησε σε εκτελέσεις. Η αστική τάξη ανασυγκροτούσε το κράτος της. Ήταν η περίοδος που οι φανταροί γύριζαν στις πόλεις και τα χωριά εξοργισμένοι από τις θυσίες και το λουτρό αίματος στα μέτωπα, πύκνωναν τις γραμμές του κινήματος των **Παλαιών Πολεμιστών** και το εργατικό κίνημα όδευε στη μεγάλη σύγκρουση του Αυγούστου του 1923, την Γενική Απεργία με τη σφαγή των απεργών στο Πασαλιμάνι.

Ο Βενιζέλος έφτασε να απειλεί με προέλαση του ελληνικού στρατού στην Ανατολική Θράκη. Προσπάθησε να κερδίσει και την υποστήριξη της Σερβίας στην επιχείρηση, ζητώντας να επιτεθεί στη Βουλγαρία. Το αντάλλαγμα θα ήταν η περιοχή της Φλώρινας. Έτσι κι αλλιώς η μεγάλη πλειοψηφία των κατοίκων της ήταν Μακεδόνες. Η Γιουγκοσλαβία δεν δέχτηκε και η αγγλική κυβέρνηση δεν ενέκρινε την επιχείρηση.

Σε αυτό που συμφώνησαν όλοι, ήταν στην «υποχρεωτική ανταλλαγή πληθυσμών». Ήταν ένας ευφημισμός. «Ανταλλαγές» γίνονταν σε όλη την προηγούμενη πολεμική δεκαετία. Ήταν οι εθνοκαθάρσεις που συνόδευσαν τις επιχειρήσεις των αντίπαλων στρατών. Το 1919 η **Συνθήκη του Νεϊγί** πρόβλεπε μια τέτοια ανταλλαγή ανάμεσα στη Βουλγαρία και την Ελλάδα, υποτίθεται εθελοντική.

Η συμφωνία που υπογράφηκε στις 30 του Γενάρη και έγινε κομμάτι της τελικής Συνθήκης της Λωζάνης πρόβλεπε υποχρεωτική ανταλλαγή. Περίπου 900 χιλιάδες χριστιανοί πρόσφυγες είχαν καταφύγει σε απερίγραπτη δυστυχία στο ελληνικό κράτος. Περίπου 200 χιλιάδες προστέθηκαν μετά τη συμφωνία της «υποχρεωτικής ανταλλαγής». Όμως, δεν ήταν οι μόνοι. Περίπου 550 χιλιάδες μουσουλμάνοι που ζούσαν για αιώνες από τη Μακεδονία μέχρι την Κρήτη ξεριζώθηκαν από τα χωριά τους κι έκαναν το ταξίδι στην άλλη μεριά του Αιγαίου.

Όταν σήμερα μας μιλάνε για διπλωματικές λύσεις στον ανταγωνισμό της ελληνικής και της τουρκικής άρχουσας για τον έλεγχο των ΑΟΖ στην Ανατολική Μεσόγειο, λύσεις που θα βασίζονται στο «διεθνές δίκαιο» και «νομιμότητα», χρειάζεται να θυμόμαστε τα ποτάμια αίματος και την απέραντη δυστυχία για τους απλούς ανθρώπους στα οποία βασίστηκαν οι παλιές διπλωματικές λύσεις. Την ειρήνη την εξασφαλίζουν οι κοινί αγώνες της εργατικής τάξης και στις δύο μεριές του Αιγαίου, όχι τα παζάρια και οι συμφωνίες των «από πάνω» υπό την επίβλεψη των μεγάλων ιμπεριαλιστών και των πολυεθνικών τους.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Ο διακηρυγμένος στόχος της «μεγάλης αντεπίθεσης» που εδώ και μήνες προετοιμάζει, με τη βοήθεια των ΝΑΤΟϊκών της συμμάχων η κυβέρνηση του Ζελένσκι είναι η ανακατάληψη όλων των ουκρανικών εδαφών που έχει καταλάβει η Ρωσία – συμπεριλαμβανομένης της χερσονήσου της Κριμαίας που ο Πούτιν έχει καταλάβει και προσαρτήσει στη Ρωσία από το 2014.

Ο πραγματικός, όμως, στόχος είναι μάλλον πολύ πιο μετριοπαθής. «Πίσω από κλειστές πόρτες», έγραφε πριν από μερικές ημέρες η εφημερίδα **Financial Times**, «ανώτατοι αξιωματούχοι στο Κίεβο ... παραδέχονταν ότι θα είναι αδύνατο να ανακαταλάβουν όλα τα εδάφη που κατέχει η Ρωσία».

Η Κριμαία φιλοξενεί μια από τις μεγαλύτερες ρωσικές ναυτικές βάσεις στον κόσμο και είναι ο κύριος ναύσταθμος του ρωσικού πολεμικού ναυτικού στη Μαύρη Θάλασσα. Χωρίς τη ναυτική βάση της Σεβαστούπολης (της πρωτεύουσας της Κριμαίας) το ρωσικό πολεμικό ναυτικό έχει πολύ περιορισμένες δυνατότητες δράσης όχι μόνο στην ίδια την Μαύρη Θάλασσα αλλά και σε ολόκληρη την (πολύ σημαντικότερη) Μεσόγειο. Μόνο ύστερα από μια συντριπτική ήττα της Ρωσίας θα μπορούσε η Ουκρανία να ανακαταλάβει την Κριμαία – και αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά και ο Ζελένσκι και οι ΝΑΤΟϊκοί του φίλοι.

Παρόλα αυτά ο πρώτος άμεσος στρατιωτικός στόχος της «μεγάλης αντεπίθεσης» είναι ο χερσαίος αποκλεισμός της Κριμαίας – η διακοπή του «χερσαίου διαδρόμου» που συνδέει την Κριμαία μέσω των κατειλημμένων Ουκρανικών ανατολικών επαρχιών του Λουγκάνσκ, της Ζαπόριζα και της Χερσώνας με την ίδια τη Ρωσία. Ο πρώτος άμεσος στρατιωτικός στόχος των ΝΑΤΟϊκών επιτελείων που κρύβονται πίσω από την κυβέρνηση του Κιέβου είναι, με άλλα λόγια, ένα λουτρό αίματος και καταστροφής, όχι για την «απελευθέρωση της Ουκρανίας» και τον τερματισμό του πολέμου αλλά για την στρατιωτική αποδυνάμωση της Ρωσίας.

Ο εξοπλισμός της Ουκρανίας

Το ΝΑΤΟ έχει εγκαταλείψει εδώ και πολύ καιρό όλες τις επιφυλάξεις για τα βαριά όπλα, τα μη επανδρωμένα αεροσκάφη και τους πυραύλους μεγάλου βεληνικού που θα μπορούσαν να απειλήσουν τα ίδια τα ρωσικά εδάφη και να μετατρέψουν τον πόλεμο σε μια ανοιχτή σύγκρουση ανάμεσα στη Ρωσία και το ΝΑΤΟ – τις δυο μεγαλύτερες πυρηνικές δυνάμεις του πλανήτη. Στα τέλη Φεβρουαρίου οι ΗΠΑ ανακοίνωσαν ένα ακόμα πακέτο στρατιωτικής βοήθειας ύψους 2 δις δολαρίων προς την Ουκρανία. Τον

Η Ουκρανία το «πεδίο βοήθης» των Μεγάλων Δυνάμεων

Απρίλιο ο υπουργός Άμυνας της Ουκρανίας ανακοίνωσε με υπερηφάνεια ότι η χώρα του είχε μόλις παραλάβει την πρώτη συστοιχία αμερικανικών πυραύλων Πάτριος – ενός από τα πιο εξελιγμένα συστήματα αεράμυνας στον κόσμο σήμερα. Στις αρχές του Μάη η Βρετανία ανακοίνωσε ότι έχει εξοπλίσει ήδη με πυραύλους «κρουζ» (μεγάλου βεληνικού και υψηλής ακρίβειας) τύπου Storm Shadow την Ουκρανία ενώ ο **Όλαφ Σολτς**, ο καγκελάριος της Γερμανίας υποσχέθηκε ένα ακόμα πακέτο στρατιωτικής βοήθειας ύψους 2,7 δις ευρώ προς το Κίεβο.

Λίγες ημέρες αργότερα οι εκπρόσωποι των 50 περίπου χωρών που στηρίζουν στρατιωτικά την Ουκρανία συναντήθηκαν στην αμερικανική στρατιωτική βάση του Ράμσταϊν για να συντονίσουν την δράση τους. «Οι προηγούμενες συναντήσεις», έγραφε η **Financial Times**, «είχαν εστιάσει στα αιτήματα της Ουκρανίας για δυτικά άρματα μάχης, πολεμικά αεροσκάφη και πιο πρόσφατα πυρομαχικά αλλά οι επίσημοι δήλωσαν ότι αυτό που επείγει τώρα είναι η αεράμυνα». Η Ουκρανία έχει παραλάβει μέχρι τώρα εκατοντάδες πολεμικά αεροσκάφη ρωσικής κατασκευής τύπου MIG από τις χώρες που ανήκαν στο παρελθόν στο Σύμφωνο της Βαρσοβίας (Πολωνία, Ουγγαρία, Ανατολική Γερμανία, Τσεχοσλοβακία κλπ) και έχουν περάσει τώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή το ΝΑΤΟ. Μέχρι στιγμής η Δύση έχει αρνηθεί, παρά τις εκκλήσεις του Ζελένσκι, να στείλει πολεμικά αεροσκάφη τύπου F16 στην Ουκρανία - η Ρωσία έχει προειδοποιήσει ότι θα θεωρήσει μια τέτοια κίνηση σαν «κήρυξη πολέμου» από την πλευρά του ΝΑΤΟ.

Η κυβέρνηση της Ουκρανίας επιμένει ότι ο στόχος της είναι η απελευθέρωση των κατειλημμένων εδαφών της και η στρατιωτική της δράση περιορίζεται σε αυτά. Την περασμένη εβδομάδα, όμως, ο ρωσικός στρατός κατέρριψε (σύμφωνα με τις δικές του ανακοινώσεις) δυο drones πάνω από το Κρεμλίνο. Η Ρωσία έκανε λόγο για «απόπειρα δολοφονίας του Πούτιν» (που όμως δεν ήταν στο Κρεμλίνο εκείνη τη στιγμή). Η Ουκρανία αρνήθηκε κάθε ανάμειξη στο επεισόδιο. Τι έγινε πραγματικά, αυτό δεν θα το μάθουμε μάλλον ποτέ αλλά το βέβαιο είναι ότι η Δύση έχει εξοπλίσει -και συνεχίζει να εξοπλίζει- με χιλιάδες drones τον Ουκρανικό στρατό τα οποία και χρησιμοποιούνται σε κάθε είδους επιχειρήσεις.

Ρωσικές οχυρώσεις

Η Ρωσία προετοιμάζεται και αυτή με τη σειρά της εδώ και μήνες για να αποκρούσει την «μεγάλη αντεπίθεση». Τον Σεπτέμβριο του 2022 ο Πούτιν ανακοίνωσε την προσάρτηση τεσσάρων κατειλημμένων ή ημικατειλημμένων Ουκρανικών περιφερειών -του Ντονέσκ, του Λουγκάνσκ, της Ζαπόριζα και της Χερσώνας. Μέσα στους επόμενους μήνες ο ρωσι-

κός στρατός οχύρωσε με τείχη, συρματοπλέγματα, αντιαρματικές τάφρους και «δρακόντεια δόντια» (πυραμίδες από οπλισμένο σκυρόδεμα) τις στρατιωτικές του βάσεις και τους κύριους διαδρόμους διέλευσης μέσα στις περιφέρειες αυτές. Ένα τεράστιο οχυρωματικό τείχος χωρίζει τώρα οριζόντια την Ζαπόριζα -την επαρχία όπου αναμένεται η πρώτη Ουκρανική αντεπίθεση- στα δύο.

Τα οχυρωματικά έργα δεν μπορούν να σταματήσουν την επίθεση. Μπορούν όμως να καθυστερήσουν σοβαρά την επέλαση. Και να δώσουν τον χρόνο στην ρωσική αεροπορία – μια από τις ισχυρότερες πολεμικές αεροπορίες στον κόσμο που έχει μέχρι τώρα πολύ λίγο χρησιμοποιηθεί στον πόλεμο της Ουκρανίας- να αναλάβει δράση.

Η Ρωσία είναι άμεσα υπεύθυνη για τον πόλεμο στην Ουκρανία. Αλλά δεν είναι η μόνη υπεύθυνη. Ο Πούτιν «αναγκάστηκε» να εισβάλει στην Ουκρανία τον Φεβρουάριο του 2022 για να σταματήσει τα σχέδια επέκτασης του ΝΑΤΟ και να υπερασπιστεί τη θέση της Ρωσίας στην παγκόσμια σκηνή – το στάτους κβο της «περιφερειακής υπερδύναμης». Ο πόλεμος στην Ουκρανία δεν έχει να κάνει τίποτα ούτε με την ειρήνη, ούτε με

το διεθνές δίκαιο, ούτε με την αυτοδιάθεση των λαών και των μειονοτήτων: είναι μια αντιδραστική διαμάχη ανάμεσα στις δυο μεγαλύτερες πυρηνικές δυνάμεις του πλανήτη για την μοιρασιά και τον έλεγχο της περιοχής -και του κόσμου ολόκληρου.

Ειρηνευτικές πρωτοβουλίες

Το πως ακριβώς θα εξελιχθεί η «μεγάλη αντεπίθεση» της Ουκρανίας αυτό κανένας δεν μπορεί σήμερα να το προβλέψει. Οι οικονομικές κυρώσεις της Δύσης σε βάρος της Ρωσίας το μόνο που έχουν καταφέρει μέχρι τώρα είναι να συσφίξουν τις οικονομικές σχέσεις ανάμεσα στη Ρωσία από τη μια και την Κίνα και την Ινδία από την άλλη. Το 80% των εξαγωγών ρωσικού πετρελαίου πηγαίνει στις δυο αυτές χώρες. Στην σύνοδο κορυφής των G7 που έγινε στη Χιροσίμα της Ιαπωνίας την περασμένη εβδομάδα ο Ναρέντρα Μόντι, ο πρωθυπουργός της Ινδίας, υποδέχτηκε με μια θερμή χειραψία τον Ζελένσκι – αλλά αρνήθηκε να ευθυγραμμιστεί με τη Δύση στο θέμα των κυρώσεων σε βάρος της Ρωσίας.

Όσο για την Κίνα, αυτή έχει ξεκινήσει στο μεταξύ μια δική της πρωτοβουλία μεσολάβησης ανάμεσα στην Ρωσία και την Ουκρανία. Στα τέλη Απριλίου ο Σι Τζινπίνγκ, ο πρόεδρος της Κίνας, είχε μια τηλεφωνική επικοινωνία με τον Ζελένσκι. Οι ΗΠΑ υποδέχτηκαν φραστικά με θετικά λόγια την πρωτοβουλία. Στην πραγματικότητα όμως απλώς έκρυσαν τη δυσαρέσκειά τους για μια πρωτοβουλία που από ότι φαίνεται έχει και την στήριξη της Γερμανίας και της Γαλλίας. Η περικύκλωση και η απομόνωση της Ρωσίας είναι ένας μεγάλος στόχος για τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό. Πολύ – πολύ μικρότερος, όμως, από την περικύκλωση και απομόνωση της Κίνας – του Νο 1 ανταγωνιστή των ΗΠΑ αυτή τη στιγμή στην παγκόσμια σκηνή.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Διαβάστε επίσης

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Μάχη στο πλευρό
προσφύγων και Κούρδων

Στρατόπεδο προσφύγων στην Τουρκία. Φωτό: EP/FLCKR

Ο δεύτερος γύρος των προεδρικών εκλογών στην Τουρκία θα γίνει την Κυριακή 28 Μάη. Σε αυτόν θα αναμετρηθούν ο Ερντογάν που πήρε 49,5% την Κυριακή 14 Μάη και ο Κιλιντσντάρογλου, της «συμμαχίας των έξι» που πήρε το 44,9%. Στις βουλευτικές εκλογές που έγιναν την ίδια μέρα, η Λαϊκή Συμμαχία, δηλαδή ο συνασπισμός των κομμάτων που στηρίζουν τον Ερντογάν εξασφάλισε μια άνετη κοινοβουλευτική πλειοψηφία.

Η απάντηση του Κιλιντσντάρογλου και του επιτελείου του σε αυτά τα αποτελέσματα ήταν πρώτα να ρίξει το φταίξιμο στους «αμόρφωτους» και «χαζούς» ψηφοφόρους που ψήφισαν λάθος και στη συνέχεια οι σκληρές επιθέσεις στον Ερντογάν. Οι εφημερίδες εδώ, όσο ασχολούνται με τις εκλογές στην Τουρκία, γράφουν ότι οι επιθέσεις αφορούν τα «εθνικά θέματα», δηλαδή ότι ο Κιλιντσντάρογλου αμφισβητεί τα «κυριαρχικά μας δικαιώματα».

Στην πραγματικότητα, η κύρια αιχμή της νέας προεκλογικής καμπάνιας του είναι οι χυδαίες επιθέσεις στους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Σε ένα από τα τηλεοπτικά του διαγγέλματα φώναζε «Ερντογάν, δεν προστατέψες τα σύνορά μας» και δήλωσε ότι θα απελάσει τα 3 εκατομμύρια πρόσφυγες από την Συρία και το Αφγανιστάν.

Ένας Τούρκος δημοσιογράφος, ο **Κεμάλ Σαν** δήλωνε στους Φαϊνάνσιαλ Τάιμς στις 18 Μάη ότι «Στην προεκλογική του εκστρατεία ο Κιλιντσντάρογλου έλεγε ότι θα ανοίξει τις πόρτες του Παραδείσου. Τώρα λέει ότι πρέπει να κλείσουν οι πύλες της Κολάσεως». Μαζί με αυτές τις ρατσιστικές επιθέσεις ο Κιλιντσντάρογλου κατηγορεί τον Ερντογάν ότι είναι υποχωρητικός απέναντι στην

«τρομοκρατία», δηλαδή το κουρδικό κίνημα μιας και μέχρι το 2015 άφηνε ανοιχτή την πόρτα των διαπραγματεύσεων.

Είναι μια τακτική που ουσιαστικά δίνει τη δυνατότητα στον Ερντογάν να «παίξει στο δικό του γήπεδο» όπως επισημαίνει το ίδιο άρθρο, μεταφέροντας τη δήλωση ενός πρώην βουλευτή του CHP -του κόμματος του Κιλιντσντάρογλου- που λέει ότι η στροφή του στη ρητορική ενάντια στους πρόσφυγες και τους Κούρ-

δους «δείχνει απελπισία».

Όμως, η επαναστατική Αριστερά στην Τουρκία δεν είναι απελπισμένη. Ο **Σενόλ Καρακάς**, μέλος του Επαναστατικού Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος (DSİP) -του αδελφού κόμματος του ΣΕΚ στην Τουρκία- επισημαίνει σε ένα άρθρο του:

«Ο λόγος για τον οποίο η Λαϊκή Συμμαχία κέρδισε την κοινοβουλευτική πλειοψηφία και ο Ερντογάν κέρδισε τον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών δεν είναι επειδή ο λαός

είναι ηλίθιος. Ούτε επειδή οι σεισμοπαθείς είναι αχάριστοι. Συνήθως αυτοί που περνούν το λαό για ηλίθιο αποκαλύπτουν τη δική τους βλακεία. Αυτοί που προσβάλλουν εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους που έχασαν τους συγγενείς τους στο σεισμό εξαιτίας της ψήφου τους, μοιάζουν με εκβιαστές που (όπως και η κυβέρνηση) λένε ότι θα παράσχουν πραγματική βοήθεια με αντάλλαγμα τις ψήφους.

Ο βασικός λόγος για το αποτέλε-

σμα των εκλογών που δεν έδωσαν στην αντιπολίτευση αυτά που περιμένα είναι ότι όλες οι ευκαιρίες που έδωσαν οι αγώνες που είχαν αναπτύχθει ξεδεύτηκαν στην αναμονή για τις εκλογές.

Ο τρόπος για να απαλλαγούμε από αυταρχικούς ηγέτες δεν είναι μέσω ασπόνδυλων εκλογικών συμμαχιών. Είναι η οικοδόμηση των δυνατοτήτων μαζικού και ενωτικού αγώνα που μπορεί να γεφυρώσει την οργή των εργαζομένων και των καταπιεσμένων από τα κάτω.

Τώρα υπάρχουν εκλογές στις 28 Μαΐου: Από τη μία πλευρά, ο κουρδικός λαός, όσοι είναι υπέρ της απελευθέρωσης των γυναικών, τμήματα της εργατικής τάξης και συνδικαλιστικές οργανώσεις που βρίσκονται κοντά στην Αριστερά και την αντίσταση, όσοι ήρθαν δίπλα-δίπλα την Πρωτομαγιά, ΛΟΑΤΚΙ+, ενώνουν τις δυνάμεις τους για την ήττα του Ερντογάν!

Εκατομμύρια άνθρωποι θέλουν να αναπνεύσουν. Θέλουν να κινηθούν και να ορθώσουν το ανάστημά τους απέναντι στην ακροδεξιά, ρατσιστική ατμόσφαιρα στο κοινοβούλιο. Εμείς θα είμαστε μέρος αυτού του αγώνα. Αλλά ταυτόχρονα, θα υποστηρίξουμε ότι η ήττα του Ερντογάν είναι μόνο το προοίμιο για να αγωνιστούμε σε πιο ευνοϊκό έδαφος. Δεν θα δώσουμε ούτε λεπτό παραχώρησης στους ρατσιστές που συγχέουν την αντίθεση στον Ερντογάν με τις επιθέσεις στους μετανάστες».

Αυτό το μήνυμα της Αριστεράς από την Τουρκία είναι πολύτιμο και για μας εδώ. Η εργατική τάξη και στις δυο πλευρές του Αιγαίου δίνει κοινούς αγώνες ενάντια στη φτώχεια, το ρατσισμό και τον εθνικισμό. Ετσι θα σαρώσουμε Μητσοτάκηδες και Ερντογάν.

A.M.

Στα ψιλά της κάλυψης των ΜΜΕ πέρασαν στην περασμένη βδομάδα δυο ειδήσεις. Το κύμα καύσωνα και η ξηρασία που πλήττει την Ισπανία και οι πλημμύρες στη βορειοανατολική Ιταλία, που κόστισαν τη ζωή σε 14 ανθρώπους (και προκάλεσαν την αναβολή της φόρμουλα 1...).

Τον Απρίλη πολλές πόλεις στο ισπανικό κράτος κατέγραψαν θερμοκρασίες ρεκόρ. Στη Κόρδοβα το θερμομέτρο έδειξε 38.7 βαθμούς κελσίου. Για πρώτη φορά από το 1927 στη Βαλένθια δεν έπεσε ούτε μια σταγόνα βροχή. Πέρσι, 6 χιλιάδες άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους από θερμοπληξία. Φέτος ο αριθμός μπορεί να είναι πολύ μεγαλύτερος.

Η «κεντροαριστερή» κυβέρνηση της Ισπανίας (Σοσιαλιστικό Κόμμα και Ποδέμος) έσπευσε να ανακοινώσει τα γνωστά και σε μας «μέτρα ανακούφισης». Δύο δισεκατομμύρια ευρώ έκτακτης βοήθειας στις πληγείσες περιοχές και μια οδηγία ότι όσοι εργάζονται σε εξωτερικούς χώρους -όπως στην αποκομιδή των σκουπιδιών- θα σταματάνε τη δουλειά όταν η μετεωρολογική υπηρεσία εκ-

ΙΣΠΑΝΙΑ, ΙΤΑΛΙΑ

Η περιβαλλοντική καταστροφή
απαιτεί εργατικές λύσεις

δίδει προειδοποιήσεις για πολύ υψηλές θερμοκρασίες.

Εκτός από «ασπιρίνες» τέτοια μέτρα αγνοούν τα βαθύτερα αίτια: την κλιματική αλλαγή. Πέρσι η Ισπανία έζησε εφιαλτικές πυρκαγιές κατά τις οποίες κατακάηκαν 3 εκατομμύρια στρέμματα δασικών εκτάσεων. Όπως επισημαίνει ο Πατρίσιο Γκαρσία -Φάγιος, διευθυντής ενός πολύ έγκυρου ερευνητικού κέντρου με έδρα τη Βαλένθια, «ο συνδυασμός της κλιματικής αλλαγής με την υπερεκμετάλλευση του υδροφόρου ορίζοντα επιταχύνει την ερημοποίηση της Ισπανίας».

Στην Ιταλία οι πλημμύρες που προκάλεσαν οι καταρακτώδεις βροχές βούλιαξαν σχεδόν τμήματα της Ραβένα, την πρωτεύουσα της περιφέρειας Εμίλια-Ρομάνια, και κοντινές

της κωμοπόλεις. Ήταν οι χειρότερες πλημμύρες στην Ιταλία εδώ και ένα αιώνα. Η Μελόνη, η «μεταφασίστρια» πρωθυπουργός, έφυγε «εσπευσμένα» από τη Σύνοδο των G7 για να πάει στις πληγείσες περιοχές και να εκφράσει την «οδύνη» της.

Αυτό που δεν θα κάνει, όπως δεν κάνει καμιά κυβέρνηση, είναι να πάρει πραγματικά μέτρα για την προστασία από τις κλιματικές καταστροφές που πολλαπλασιάζονται. Γιατί κάτι τέτοιο θα απαιτούσε τα λεφτά που πάνε για την ενίσχυση των πολυεθνικών της ενέργειας, η ENI κάνει χρυσές δουλειές, για τους τραπεζίτες και την αποπληρωμή του δημόσιου χρέους, να πάνε για τις ανάγκες της κοινωνίας και της προστασίας του περιβάλλοντος.

Εμίλια Ρομάνια, Ιταλία. Φωτό: Guardian

Οι ιδιωτικοποιήσεις και οι περικοπές, η παράδοση κάθε γωνιάς στα αρπακτικά της ελεύθερης αγοράς αφήνουν ανοχύρωτες πόλεις χωριά και ανθρώπους στις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής. Το είδαμε αυτό εδώ, στις καταστροφικές πυρκαγιές στην Πεντέλη και την Εύβοια. Το εργατικό κίνημα θα έχει να παλέψει ενάντια σε αυτή την πολιτική και να ανοίξει το δρόμο για μια κοινωνία όπου η φύση και οι άνθρωποι θα είναι πάνω από τα κέρδη.

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο μας προσκαλεί

Με πολύ ευοίωνες προοπτικές ξεκίνησε η παρέμβαση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου στην Έκθεση Βιβλίου στο Άλσος Περιστερίου την Παρασκευή 19 Μάρτη. Παρά τη σχετικά μειωμένη συμμετοχή τις τρεις πρώτες μέρες που συνέπεσαν με την τελική ευθεία προς τις εκλογές της περασμένης Κυριακής, το Περίπτερο 23 του ΜΒ τράβηξε την προσοχή αρκετού κόσμου, που στάθηκε για να συζητήσει για τις εκδόσεις μας, αλλά και να αγοράσει βιβλία.

Οι αφίσες που καλούσαν σε ψήφο στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ και στο τριήμερο του Φεστιβάλ 'Μαρξισμού', όπως και το μπάνερ με το εξώφυλλο του βιβλίου για το Μάη του '68, που 'στόλιζαν' το Περίπτερο, έγιναν αφορμή για ζωντανή συζήτηση για το ποια μπορεί να είναι η εναλλακτική λύση απέναντι στον Μητσοτάκη και το σύστημα που στηρίζει. Οι τίτλοι των βιβλίων που έρχονται πρώτα σε πωλήσεις, στο 'διστακτικό' αυτό ξεκίνημα της Έκθεσης, είναι ενδεικτικοί: «Πώς νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση», «Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο για τον σοσιαλισμό;», «Μάης '68 - η επιστροφή της επανάστασης», «Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών».

Επίκαιρη συζήτηση

Αυτή τη συζήτηση θα συνεχίσουμε με ακόμα περισσότερο κόσμο στις δυο εκδηλώσεις που οργανώνει στα πλαίσια της Έκθεσης το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο. Μετά τις πετυχημένες παρουσιάσεις του βιβλίου «**Κίνα - από μισοαποικία σε υπερδύναμη**» στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη, είναι η σειρά του Περιστερίου να πάρει τη σκυτάλη το Σάββατο 27/5 στις 7μμ. Η κουβέντα για την Κίνα είναι επίκαιρη, όχι 'μόνο' εξαιτίας του ρόλου που παίζει η τεράστια αυτή χώρα σήμερα στον παγκόσμιο καπιταλισμό και τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς, αλλά και γιατί η μελέτη της ιστορικής της πορείας τον τελευταίο αιώνα προσφέρει απέραντο υλικό για να συζητήσουμε τι εννοούμε -και τι όχι- με εργατική επανάσταση και σοσιαλισμό. Την εκδήλωση θα ανοίξουν με τις ομιλίες τους ο δημοσιογράφος της 'Ναυτεμπορικής' **Μωυσής Λίτσης** και ο συγγραφέας του βιβλίου **Πάνος Γκαργγκάνας**.

Πριν λίγο καιρό οι διαδηλωτές στη Γαλλία φώναζαν στον Μακρόν: «Αν μας πιάς τη σύνταξη στα 64, θα σε πάμε στο Μάη του 68». Έτσι, το Σάββατο 3/6 στις 6μμ, στον ίδιο χώρο, θα μαζευτούμε ξανά για να μιλήσουμε για το βιβλίο «**Μάης 68 - η επιστροφή της επανάστασης**» στην επέτειο των 55 χρόνων της μεγάλης επαναστατικής έκρηξης της εργατικής τάξης και της νεολαίας, που ξεκίνησε από το Παρίσι για να απλωθεί σε όλο τον κόσμο.

Οι περισσότεροι μεγάλοι εκδοτικοί οίκοι απουσιάζουν από την Έκθεση στο Περιστερίο -και είναι κρίμα που την έχουν εμφανώς υποτιμήσει ακόμα και αριστερές εκδόσεις που είτε απουσιάζουν (Θεμέλιο) ή έχουν πολύ περιορισμένη συμμετοχή (Σύγχρονη Εποχή). Κι όμως, η δίψα για ιδέες και οι αναζητήσεις του αριστερού κόσμου είναι ακόμα μεγαλύτερες στις γειτονιές της δυτικής Αθήνας, εκεί που χτυπάει η καρδιά της εργατικής τάξης. Γι' αυτό, και το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, παρακάμπτοντας το οικονομικό κόστος, είναι το μόνο που συμμετέχει για δεύτερη χρονιά με ολόκληρο περίπτερο και το μόνο που οργανώνει βιβλιοπαρουσιάσεις.

Θα είμαστε στο Άλσος Περιστερίου μέχρι την Κυριακή 4 Ιούνη. Είτε μένετε στο Περιστερίο είτε οπουδήποτε στη δυτική Αθήνα, μη χάσετε την ευκαιρία να μας επισκεφθείτε στο περίπτερο 23.

Κώστας Πίττας

ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ
στην Έκθεση Βιβλίου
στο Άλσος Περιστερίου
19/5-4/6

του βιβλίου του
Πάνου Γκαργγκάνα

ΚΙΝΑ
από
μισοαποικία
σε
υπερδύναμη

ΣΑΒΒΑΤΟ
27/5
7μμ

Θα μιλήσουν για το βιβλίο:
Μωυσής Λίτσης,
δημοσιογράφος
«Ναυτεμπορική»
Πάνος Γκαργγκάνας,
συγγραφέας του βιβλίου

Περίπτερο 23 **μαρξιστικό βιβλιοπωλείο**

Θεσάλου 14-16 Αθήνα, νέα από Τετάρτη-Πέμ • Τ 210 5247584 • www.marxistika.gr

